

DEN HELDER

31 mei 2021

Alternatieve
Stadhuiskrant

Hier wil je zijn!

HET ZAL U NIET ZIJN ONTGAAN DAT HET IN DEZE KRANT ALLEMAAL 'DRAAIT OM WILLEMSOORD'. U ZULT ONGETWIJFELD EEN REDEN HEBBEN DE KRANT EN OOK MIJN VERHAAL TE LEZEN. HET IS DAAROM BELANGRIJK TE WETEN WAT MIJ BEWEEGT OM DIT TE DOEN; ER IS AL ZOVEEL GESCHREVEN OVER WILLEMSOORD (EN HET STADHUIS OP DEZE LOCATIE).

Werkgroep

In het verleden maakte ik deel uit van een denk/werkgroep waarin de provincie/gemeente de deelnemers vroeg het verschil te benoemen tussen kustbadplaatsen en kustgemeenten. Daarnaast wilde men van de werkgroep weten wat de authenticiteit en de intimiteit van Den Helder is en op welke wijze dit kan worden versterkt. Vrijwel iedereen in de werkgroep vond dat het nautische karakter extra benadrukt moest worden; de stad is immers aan drie zijden door water omringd.

Als je vervolgens bedenkt dat men in een prachtig nautisch Willemsoord, met ongekende kwaliteiten, een stadhuis wil gaan vestigen is dit voor mij en velen onnodig. Ook al omdat hieraan een stevig prijskaartje van 25 miljoen euro is gekoppeld (en geloof me dat dit achteraf hoger zal uitvallen). Ik heb eerder laten weten dat het oude stadhuis is aan te passen

voor ongeveer 6 miljoen euro, met uitstraling, kwaliteit en het is ook nog eens centraal gelegen. Hierdoor kunnen we twintig miljoen besparen. Een groot deel van dit bedrag zou bijvoorbeeld kunnen worden besteed aan prachtige nautische elementen in de omgeving. Hiermee wordt de kwaliteit van Willemsoord en ook de stad extra versterkt. In het verleden werd immers al nagedacht over het versterken van authenticiteit en intimiteit van deze stad!

Met zo'n binnenstedelijke transformatie brengen en geef je extra dynamiek aan de stad. Maak en houd geld vrij voor beleving, want daar draait het om! Een binnenstad met synergie richting Wil-

lemsoord, en vice versa. Luister naar je inwoners om ze te binden, we moeten elkaar stimuleren, inspireren en opjutten, want een stad is voor de mensen. Ik pleit daarom ook dat aan inwoners wordt gevraagd wat zij willen en waar zij mogelijkheden zien. Alles draait om beleving met een gastvrije binnenstad en Willemsoord voor iedereen, zo bereik je dat een 'place to buy' wordt veranderd in een 'place to be'.

Op de goede weg

Volgens mij zijn we hiervoor al voor een groot gedeelte op de goede weg. Met renovatie en nieuwe architectuur maar we kunnen nog meer doorpakken. Er voor zorgen dat onze zintuigen worden geprikkeld met velen attractieve (nautische) elementen, waardoor je deze stad meer voelt, hoort, ruikt en proeft. Met vele grote maar ook kleine interventies kun je dit bereiken.

Verbinden is essentieel

Mijn visie is: denk extra goed na over wat inwoners en bezoekers ervaren als zij een gebied, straat, museum, winkel etc. bezoeken. Hoe kunnen we die ervaring positief prikkelen. Tot slot is verbinden essentieel. Samenhang en belevingsaspecten, waar je ook verblijft, zijn een must om zowel identiteit, gastvrijheid als beleving te versterken.

Guus Dekker

Van
'place to buy'
naar
'place to be'

ONZE STAD

COLOFON

Deze krant is een uitgave van verontruste burgers, partijen, bedrijven en stichtingen die allemaal Willemsoord een warm hart toedragen.

De teksten vallen onder de verantwoordelijkheid van de schrijvers. Op een positieve en constructieve manier wordt al het moois van Willemsoord onderstreept. Daar tegenover staat dat - soms op kritische wijze - zorgen worden geuit over besluitvorming van een onlogische situering van een stadhuis op Willemsoord en de negatieve gevolgen daarvan voor deze locatie.

Oplage: 25.000

Hoofdstad van de Noordzee

is gereduceerd. Daarbij denk ik ook aan de visafslag, want ook daar is de capaciteit verminderd. Kortom minder werkgelegenheid!

In de offshore is het lange tijd goed gegaan, maar ook daar is de klad ingekomen en niet alleen door externe omstandigheden. Het heeft wel geresulteerd in een vermindering van arbeidsplaatsen. Laten we hopen dat het tijdelijk is en dat de initiatieven tot verduurzaming weer voor een opbloei zorgt.

De Museumhaven biedt onderdak aan tal van nautische stichtingen en de haven heeft een grote aantrekkingskracht op het toerisme. Oude ambachten leven daar voort en er worden juist werkgelegenheid en opleidingsmogelijkheden voor jongeren gecreëerd. Daarnaast hebben niet alleen de jachthavens profijt van de bezette ligplaatsen maar ook de lokale middenstand en horeca profiteert daarvan. Deze nautische toeristen zorgen immers voor extra omzet.

Nautische kurk

Zoals gezegd, de Helderse economie drijft zwaar op de nautische kurk! Het is dan ook van belang om daar voorzichtig mee om te gaan, deze in stand te houden en waar mogelijk te vergroten. Ieder initiatief daartoe moet worden omarmd, terwijl bestaande activiteiten bescherming behoeven.

Aan de omvang van de Koninklijke Marine kunnen we niets doen, wel kunnen we aansturen op een constructieve samenwerking met private gebruikers van de Helderse haven. De visserij heeft het zwaar maar de aanpak om dit te verbeteren zal toch voornamelijk uit Den Haag moeten komen. De nautische industrie en offshore verdienen aandacht en overleg. Na de "Gateway Review" is daar nog wel winst te behalen.

Museumhaven

Bij de Museumhaven zijn wel mogelijkheden om bij te dragen aan de instandhouding en vergroting van de werkgelegenheid. In het nautisch kwartier gebeuren unieke dingen.

Veel kennis van hout, zeil en stoom is daar nog voorhanden. Er is een rederij die onder zeil vaart, wat zeer bijzonder is in deze tijd. Den Helder is de enige haven in Nederland waar ligplaatsen en onderhoud aan historische schepen op één plek zijn verenigd.

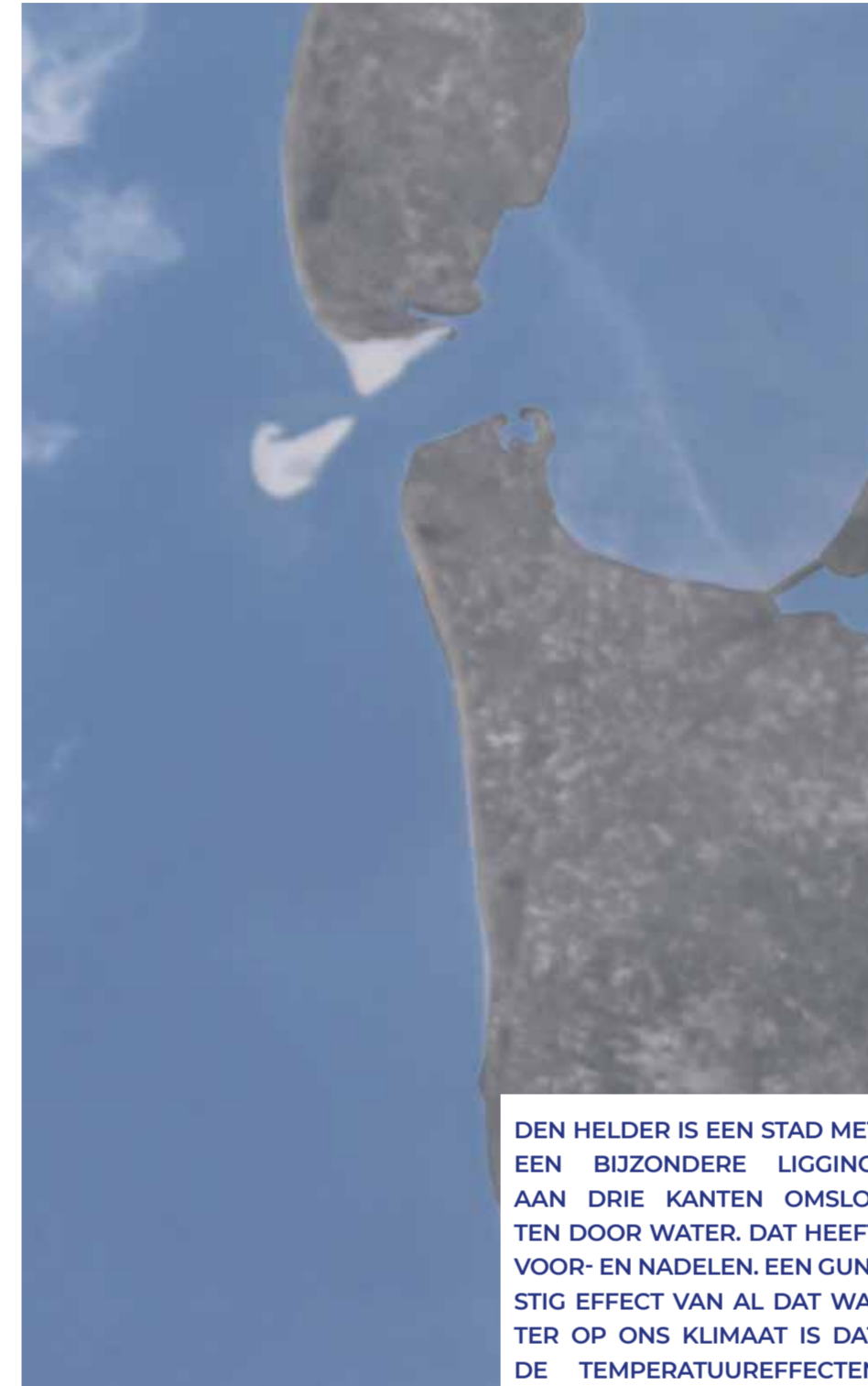
De Museumhaven is landelijk en internationaal bekend, daar mogen we best trots op zijn. Bezoek komt echt van over de hele wereld vandaan en er zijn aanvragen voor presentaties hoe we dit voor elkaar hebben gekregen. Laat dit zo blijven en laten we daar niet aan gaan tornen. Handhaaf en koester de Museumhaven en het nautisch kwartier op Willemsoord. Zorg voor voldoende gelegenheid om te bezichtigen, toerisme brengt geld op bij middenstand en horeca. Handhaaf daar de werkgelegenheid van de nautische industrie en stichtingen. Mensen en bedrijven die daar werkzaam zijn verdienen daar geld wat de lokale economie in gaat en ten goede komt aan de stad.

De synergie die nu bestaat tussen horeca, schouwburg (stadshal) en nautisch kwartier is helemaal goed en wordt door velen gesteund. Dat moet zo blijven en daarom moeten we met zijn allen er voor zorgen dat geen ander ruimtebeslag op Willemsoord komt, zodat voldoende ruimte blijft voor groei van de nautische ontwikkelingen. Lever geen permanente werkgelegenheid in door verplaatsing van bestaande niet-nautische organisaties naar Willemsoord. We moeten onze eigen economie in stand houden, want van het achterland hebben we weinig te verwachten.

Kip met gouden eieren

Kortom: stop met het nekken van de bekende kip met de gouden eieren. En zorg dat we met zijn allen trots kunnen zijn op de hoofdstad van de Noordzee met een uniek nautisch kwartier en Museumhaven in volle bloei en groei.

*Leo van Esdonk
Gemeenteraadslid Behoorlijk Bestuur*

DEN HELDER IS EEN STAD MET EEN BIJZONDERE LIGGING: AAN DRIE KANTEN OMSLOTEN DOOR WATER. DAT HEEFT VOOR- EN NADELEN. EEN GUNSTIG EFFECT VAN AL DAT WATER OP ONS KLIMAAT IS DAT DE TEMPERATUUREFFECTEN WORDEN GEDEMPD, ZODAT WE MILDE ZOMERS EN WINTERS HEBBEN.

Een economisch nadeel voor Den Helder is dat de stad nauwelijks achterland heeft door de ligging op een landtong. Hierdoor drijft de lokale economie op de nautische kurk die we zelf hebben gemaakt en in stand moeten zien te houden. Ook onze middenstand teert vooral op de eigen inwoners en hun consumptieve bestedingen; er bestaat weinig klandizie uit andere gemeentes.

Watergericht

Het gezicht van de inwoners van onze stad is dus altijd op het water gericht geweest. Dat was al zo in vroeger tijden en naar verwachting blijft dat ook zo. Van oudsher was de visserij en walvisvaart, de beloodsing en bevoorrading van de handelsvaart op de Oost. Ook de Marine is hier al ruim twee eeuwen aanwezig. Den Helder is de thuishaven van de Nederlandse vloot. De laatste decennia is daar de offshore industrie bijgekomen. Door al deze ontwikkelingen is ook nautische industrie ontstaan, want schepen hebben onderhoud nodig. Door die eeuwenoude gerichtheid

Werkgelegenheid

De mensen en bedrijven die in de nautische sector werkzaam zijn, zijn van onschatbare waarde voor de stad. Helaas is de werkgelegenheid bij de Koninklijke Marine sinds de val van de muur (1989) sterk gekrompen; van 27.000 naar ongeveer 9.000 mensen. Dat is een enorme aanslag geweest op ons inwonersaantal. Dat is teruggelopen van 64.000 midden jaren tachtig tot 56.000 nu. Ook de visserij heeft een lelijke knauw gekregen. Niet alleen het aantal schepen is verminderd maar ook het aantal mensen werkzaam in de visserij

HET GEMEENTEHUIS VAN DEN HELDER HOUDT DE GEMOEDEREN AL DECENNIA BEZIG. MET DIT STUK WIL IK DE LAATSTE TIEN JAAR VAN DEZE SOAP MET U DOORNEMEN EN DE TEGENSTRIJDIGHEDEN BENOEMEN.

Een raadsel

Waar het idee vandaan kwam is voor mij nog steeds een raadsel. Iedereen binnen de coalitie houdt zijn kaken op elkaar! Wel is zeker dat de gemeente ook daar twee panden op het oog heeft met zeer veel achterstallig onderhoud. De ambtenaren worden nu geacht te gaan werken in twee panden die ook niet gebouwd zijn als kantoorgebouw, het zijn twee werkplaatsen geweest. Waarom de OR en de gemeentesecretaris dit nu wel accepteren is op zijn minst merkwaardig te noemen. De jaarlasten zullen vele malen hoger zijn dan bij de verbouw van het gebouw aan de Drs. Bijlweg.

Hoe is het nu gesteld met de werkplek van onze ambtenaren? Zij werken nu in het moderne kantoorgebouw van de Rabobank op Kooypunt dat gebouwd is als kantoorgebouw en niet als een serviceflat of twee werkplaatsen. Aan alle eisen van de OR en de gemeentesecretaris is dus voldaan. Ik zeg: houden zo!

*Peter Reenders
Peter Reenders is oud-fractievoorzitter van de Stadspartij.*

Het liep allemaal anders. De verkiezingen van 2018 waren geweest. Geen van de politieke partijen had in hun verkiezingsprogramma iets over het gemeentehuis staan. Dat was ook logisch want de verbouw van het gemeentehuis was eigenlijk rond. Opeens kwam uit de hoge hoed van de nieuwe coalitie het idee om het gemeentehuis te verplaatsen naar Willemsoord.

Het ene na het andere idee wordt 'spontaan' uit de hoge hoed getoverd.

Modernste kantoor van de Noordkop

In de gemeenteraadsperiode 2010-2014 werd alles ingezet om het gemeentehuis te vestigen in het voormalige postkantoor in het centrum van de stad. De gemeenteraad kreeg te horen dat er een bedrijfsvloeroppervlak (BVO) nodig was van 12.000m² en dat ondergronds geparkeerd zou worden. De jaarlasten voor de komende veertig jaar werden geraamd.

In de loop der jaren werden de BVO bijgesteld tot 8.800m² en het ondergronds parkeren werd geschrapt. De jaarlasten bleven dezelfde terwijl je toch zou mogen verwachten dat die 200.000 euro of 300.000 euro minder zouden worden.

In het jaar voor de verkiezingen van 2014 bombardeerde Zeestad de krant met artikelen en impressies over hoe het nieuwe gemeentehuis er uit zou komen te zien. Zelfs foto's waarbij ook het station meegenomen werd in de nieuwbouw en dat terwijl men wist dat de NS niet mee wilde werken. Tegenwoordig noemen wij zoiets fake-nieuws.

Veel goedkoper

Na de verkiezingen van 2014, die een politieke verschuiving veroorzaakten door het gemeentehuis, besloot de nieuwe gemeenteraad het Plan Gemeentehuis Binnenstad te stoppen. Er werd gekeken naar een nieuwe mogelijkheid die veel goedkoper was. Die mogelijkheid was er, namelijk het verbouwen van het bestaande gemeentehuis aan de Drs. Bijlweg.

Het casco van het pand was goed. Er was veel achterstallig onderhoud van het dak (lekkage), interne rioleeringen gaven stankoverlast en de verwarmingsketel was al jaren aan vervanging toe. Ontwerpbedrijf Coare werd gevraagd tekeningen te maken voor een verbouwing en er een kostenraming bij te maken.

Het ontwerp, ik heb het net weer bekeken, zag er prachtig uit. Van de appartementen van de oude serviceflat Zuiderhorn was niets meer terug te vinden. Het was een doorzonkantoor geworden waarbij het licht van twee kanten binnenkwam. Het werd met stip het modernste kantoorgebouw van de Noordkop.

Grote kantoortuinen, op verzoek van de ondernemingsraad (OR), met vaste- en flexwerkplekken, koffiecorners en kleine zitjes voor kort collegiaal overleg. Op de kopse kant van elke verdieping waren stiltezones gecreëerd om in alle rust te kunnen werken. Geschatte kosten volgens het ontwerp waren 10 miljoen euro.

Besmet werk

Er kwam veel weerstand van de OR en van de gemeentesecretaris, zij vonden dat het een oude serviceflat bleef. De OR kwam met allerlei extra eisen die door het bouwteam werden gehonoreerd. De kosten stegen hiermee met 2,5 tot 3 miljoen euro tot 13 miljoen euro.

Het plan was rond en opeens verklaarden de Helderse aannemers, om onbekende reden, het werk van de verbouw als besmet werk. De vraag is dan: Wie had hen dit ingegeven? Het blijft gissen. Iemand in het gemeentehuis of machten van daarbuiten die liever een gemeentehuis op de halter Bellevue zagen verschijnen?

Dat een vies spelletje werd gespeeld, is wel duidelijk. Wanneer toen was begonnen met de verbouw, hadden de ambtenaren nu in een hypermodern kantoorgebouw gezeten. Een gemeentehuis is voor het grootste gedeelte gewoon een kantoorgebouw. Maar wel een gebouw dat centraal in de gemeente ligt, beschikt over genoeg parkeergelegenheid en met openbaarvervoer goed bereikbaar is.

Open brief aan burgemeester

IK NOEM HIER DEZE PERSOONLIJKE ERVARING, OMDAT DEZE STRIJD WERD GEKENMERKT DOOR EEN HALSSTARRIGE HOUDING VAN HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DAT WERD VERBLIND DOOR EEN STEDENBOUWKUNDIGE VISIE, WAARVAN DE GEVEINSDE RATIO KANT NOCH WAL RAAKTE.

Edelachtbare heer, burgemeester van Den Helder,

Ik woon met mijn echtgenote sinds 1971 in de binnenstad van Den Helder. Wij hebben hier burens, vrienden en kennissen. In de 70'iger jaren hebben wij een actieve rol gespeeld in de strijd van buurtbewoners tegen een onzalig plan om honderden woningen te slopen. Uiteindelijk heeft de Raad van State destijds in het voordeel van de bewoners beslist, waardoor hier nog honderden gezinnen prettig wonen. Hier was sprake van een combinatie van het individuele belang van bewoners die hun eigendom bedreigd zagen en georganiseerd verzet van een groep ijverige activisten, die zich niet lieten intimideren door de 'arrogantie van de macht'. En er was, niet onbelangrijk, de Wet op de Ruimtelijke Ordening, waarin formele bewaarprocedures waren geregeld. Zo was het mogelijk om de strijd zo'n 10 jaar vol te houden en deze uiteindelijk in Den Haag te winnen.

Momenteel doet zich, met het plan om op Willemsoord een stadhuis te vestigen, een soortgelijk situatie voor: inwoners die zich verzetten tegen een, huns inziens, irrationeel plan dat wordt vormgegeven onder leiding van het college van burgemeester en wethouders. Waar deze situatie met name lijkt op de 70-tiger jaren, is de halsstarrige houding van het college van burgemeester en wethouders.

Maar de context is in essentie anders: hier is geen sprake van individueel belang van burgers, het verzet is gefragmenteerd en er is (tot nog toe) geen formele bezwaarprocedure van toepassing.

Met dat laatste als kernargument worden inwoners door hun wethouders actief genegeerd. Het dagelijks bestuur van deze stad verschuilt zich in de veiligheid van staatkundig dualisme. Wat een verschil met verkiezingstijd, waarin dit stadhuisplan overigens door niemand werd genoemd.

De inwoners van Den Helder zijn overvallen en er is sprake van breed gedragen weerstand tegen dit plan. De aanhoudende stroom ingezonden brieven in de Helderse Courant is daar een onmiskenbare getuige van.

Ik schrijf u deze brief omdat het u zeker niet ontgaat zal zijn dat er in deze stad veel betrokken mensen wonen die dit stadhuisplan, om verschillende redenen en zonder individueel belang, een slecht plan vinden. Ik behoor tot de generatie die nog gelooft in de rol van de burgemeester als onpartijdige burgervader. Veel inwoners en politieke partijen hebben er inmiddels voor gepleit om de inwoners van Den Helder omtrent dit stadhuisplan te raadplegen. Uw (onze?) wethouders weigeren tot nu toe in te gaan op dat verzoek, terwijl het toch aannemelijk is dat de weerstand sterk zal verminderen als blijkt dat de tegenstanders van het plan een kleine, maar actieve minderheid blijkt te zijn. Waar komt die bestuurlijke halsstarrigheid toch vandaan? Is men bang dat het plan bij de meerderheid van de inwoners geen genade zal vinden? Vanwaar die weerstand?

Zonder onderzoek geen helderheid. Zonder helderheid blijft diepgaand wantrouwen.

Burgemeester, U bent nog relatief 'vers' in deze stad en uw komst is voorafgegaan door lovende woorden van de inwoners van Buren, die met name hun waardering uitten voor uw persoonlijke betrokkenheid bij de burgers. Daardoor hebben de inwoners van Den Helder hoge verwachtingen van u. Noblesse oblige!

U zou vele inwoners een grote dienst bewijzen als u, als ervaren professioneel bestuurder, beslist om de in deze stad bestaande bestuurscultuur te doorbreken door te bevorderen dat alle inwoners van Den Helder (inclusief Julianadorp en Huisduinen) worden geraadpleegd omtrent dit onzalige stadhuisplan.

Ik vertrouw op uw begrip en vaderlijke steun!

Victor Roggeveen
Hoogstraat 21

p.s. Indien gewenst ben ik, en ik weet zeker velen met mij, bereid te assisteren bij het vormgeven van een dergelijke volksraadpleging.

De gemeenteraad met interim-burgemeester Jeroen Nobel.

Zonder
onderzoek geen
helderheid

Zonder
helderheid blijft
diepgaand
wantrouwen

Weet u dat ...

van de raadsleden van de **Helderse coalitiepartijen**, die hebben gestemd voor de vestiging van een nieuw stadhuis op Willemsoord, er 22 de financiële onderbouwing voor dit plan nooit hebben bestudeerd. Zonder gedegen kennis van zaken hebben zij dus blindelings besloten om ruim 30 miljoen euro gemeenschapsgeld uit te geven aan een financieel onverantwoord bouwproject. En dat in één van de armste gemeenten van ons land. Wij komen hier vlak voor de verkiezingen nog op terug.

Verontruste inwoners van Den Helder

Kansen voor Willemsoord

De motorloze brigantijn Tres Hombres transporteert duurzame producten tussen Zuid-, Midden- en Noord-Amerika en Europa.

Foto: Fairtransport

Twee kampen

Voorstanders en tegenstanders van deze activiteiten reageren voortdurend op elkaar. Op basis van mogelijk onjuiste gegevens/onderzoeken wordt de discussie in een richting getrokken waar een oplossing vooralsnog ver te zoeken is. Zijn het realistische behoeftes die vervuld moeten worden of is het krampachtig pogen van Willemsoord nog iets te maken en mogelijk zwarte cijfers te zien verschijnen in jaarverslagen? Ik gevoel niet de behoefte om aanvullende argumenten te vinden waarom het ene kamp het gelijk aan zijn zijde heeft en de andere de plank volledig mislaat. Dat geeft alleen maar meer aanleiding tot voortzetting van bedoelde discussie. Wel wil ik vanuit een positieve invalshoek enige ervaringen delen over de kansen die Den Helder heeft met dit oude werfterrein.

Een scala aan ideeën

Nadat het werfterrein in 1993 definitief werd verlaten door de marine zijn diverse voorstellen en ideeën gelanceerd, die geen van allen tot wasdom zijn gekomen. Van attractiepark tot

Het behouden
van het
nautisch,
industrieel
karakter
van het terrein

museum, van nieuw stadscentrum tot ... tot wat?

De basisgedachte die telkens terugkeert is die van het behouden van het nautisch, industrieel karakter van het terrein, met gebruikmaking van de infra, aanwezig op het terrein. Een gedachte die eind jaren negentig van de vorige eeuw opkwam, was het inzetten van het natte deel van het terrein, het bassin, voor grootschalige nautische evenementen. In 2004 is daartoe de stichting Sail Den Helder 2008 opgericht met als inzet de wereldwijd opererende stichting Sail Training International te interesseren voor deelname van Den Helder aan hun jaarlijks evenement: Den Helder op de kaart zetten, dat was het idee.

Het grote succes van Sail Den Helder 2008 heeft geresulteerd in continuering van dit evenement en inmiddels hebben we alweer twee versies van dit nautisch evenement achter ons liggen en komt de volgende alweer binnen bereik.

Een tweede voorbeeld betreft de oprichting van de organisatie Fairtransport, een zeilende handelsvaart, kantoorhoudend op het oude werfterrein. Door de vele mogelijkheden die het werfterrein destijds bood, zag een drietal jonge ondernemers ruim 10 jaar geleden kans om een oud zeilschip volledig te restaureren met inzet van vele vrijwilligers. Maar ook de mogelijkheden van de werf waren hier debet aan.

DE DISCUSSIE ROND DE VERBOUWING VAN EEN TWEETAL GEBOUWEN OP DE OUDE RIJKSWERF TOT NIEUW GEMEENTEHUIS VAN DEN HELDER EN DE VERMEENDE NIEUWBOUW VAN EEN HOTEL MET DIVERSE RESTAURANTS, OOK OP DE OUDE RIJKSWERF, DUURT MAAR VOORT.

Tres Hombres

Inmiddels is deze organisatie wereldwijd bekend als transportbedrijf dat opereert met zeilschepen zonder motor oftewel "van A naar B zonder CO2". Jaarlijks vaart de Tres Hombres naar het Caribische Gebied om rum, koffie, cacao en melasse te laden voor Europese klanten. En deze vorm van schoon transport is groeiende. Naast de inzet van de Tres Hombres zijn het afgelopen jaar nog een tweetal zeilschepen door de organisatie ingezet om de gecontracteerde lading naar Nederland te brengen. En het aantal collega's/concurrenten neemt gestaag toe.

Het genoemde bassin herbergt tegenwoordig een moderne jachthaven, welke in een groeiende markt van pleziervaart in Nederland een steeds grotere rol kan spelen. Ook de museumhaven kan hier een steeds grotere rol in vervullen. De aanwezigheid van schepen als de Morgenster, de Tecla en de Earl of Pembroke, zeilschepen die Den Helder als thuishaven hebben, vormen potentiële publiekstrekkers. De jaarlijks terugkerende botterwedstrijd maakt al dankbaar gebruik van deze faciliteit.

Infra en outillage

Bovenstaande voorbeelden geven aan dat, wanneer infra en outillage toereikend zijn, de mogelijkheden uitgebouwd kunnen worden. De kansen liggen er: terugkerend onderhoud aan Tall ships, zoals bijvoorbeeld het onderhoud aan de Stad Amsterdam vorig jaar is een heel reëel voorbeeld. De geplande uitbreiding van de onderhoudsloods en de aanwezigheid van de traditionele schepenlift op het terrein, leveren duidelijke mogelijkheden op voor onderhoud aan de traditionele bruine vloot. De mogelijke uitbreiding van de vloot van Fairtransport is onderwerp van studie.

Al deze voorbeelden hebben een ding gemeen: naast beschikbare ruimte moet de uitoefening van deze werkzaamheden niet te zeer worden beperkt door stringente regelgeving, waar dan ook door ingegeven. Laten we dat vooral niet vergeten in de (afrondding van) lopende discussies.

Daan Meijer
Oprichter en oud-voorzitter stichting
Sail Den Helder

Weet u dat ...

het **CDA (Christen-Democratisch Appèl)** een bedrag van **31,6 miljoen euro** wil uitgeven aan de bouw van een nieuw stadhuis op het Willemsoordcomplex. Omgerekend komt dit neer op een bedrag van **272 euro per inwoner**. En dat voor inwoners van één van de armste steden van Nederland. Wij komen hier vlak voor de verkiezingen nog op terug.

Verontruste inwoners van Den Helder

Wat ging mis?

IN HET VERLEDEN HEB IK MEERMALEN GESPREKKEN GEVOERD MET AANNEMERS DIE INTERESSE HADDEN OM HET OUDE STADHUIS AAN DE BIJLWEG TE RENOVEREN. MIJN WENS WAS DAT EEN PARTIJ UIT DEN HELDER DIT PAND ZOU KOPEN, VOORTS RENOVEREN EN DAN VERHUREN AAN DE GEMEENTE. MAAR OOK DACHT IK VERDER NA EN ZOCHT NAAR MOGELIJKHEDEN OM OP DEZE PLEK EEN NIEUW STADHUIS TE BOUWEN. ZEGT U HET MAAR, WAAR HET MIS IS GEGAAN?

Ik volg de politiek al jaren op de voet en wordt tegenwoordig niet echt blij van bepaalde berichten die ik over de plannen op Willemsoord voorbij zie komen. Een Stadhuis op Willemsoord wordt door het college en de coalitie gebracht als zijnde het enige juiste om te doen.

Maar... dat is het niet, Willemsoord is verre weg de meeste slechte locatie die er maar te vinden is om een Stadhuis te realiseren. Een kantoor van dit formaat gaat simpelweg niet samen met de nautische visie die er voor dit gebied ligt, maar zeker ook niet samen met de nautische werkzaamheden die op dit terrein plaats vinden.

De discussie over het wegvallen van werkgelegenheid en vakmanschap gaat mij aan het hart en hier stel ik de gemeenteraad van Den Helder verantwoordelijk voor, de leegloop van bedrijven, en ondernemers die juist vooruit willen in belang voor onze gemeente, en jongeren een kans willen geven om in Den Helder, in hun eigen woonplaats aan het werk te gaan en zullen blijven, het gaat in mijn ogen ook om HUN TOEKOMST.

Mis gegaan?
.....
ja misgegaan want een stadhuis op Willemsoord vind ik niet echt een slimme actie.

Maar hoe dan wel Daan?...ja ja ja deze vraag wordt mij vaak gesteld. Ach ik denk aan meerdere opties, ik noem er een paar:

- Gewoon houden zoals het nu is zou de meest simpele zijn, dus Kerkgracht en Kooypunt.
- Maar ook kijk ik wel eens naar het oude Paleis aan de Paleiskade.
- Of toch maar weer het gebied

rond de Bijlweg eens opnieuw overwegen, mooi centraal gelegen en voldoende openbaar vervoer en parkeerplekken voor handen.

Maar boven alles snap ik niet dat de burger niet gehoord wordt, dat een coalitie dit bepaalt zonder de burger het woord te geven. De geluiden die ik hoor maken mij duidelijk dat er heel veel mensen tegen dit besluit zijn, hoe simpel kan het zijn om de burger aan het woord te laten zodat zij kunnen kiezen.

Ideeën heb ik genoeg ook voor het probleem TESO verkeer, ik ben hier in het verleden druk mee geweest... plannen liggen ergens op het stadhuis in een la te verstoffen.. waarom?... omdat de opvolgende colleges deze ideeën en plannen niet konden rijmen met hun plannen, plannen die de burger alleen maar geld kosten en waarvan nooit bewezen is wat zij daadwerkelijk opleveren.

Laat Willemsoord het Nationale Nautische Hart van onze gemeente zijn. Gemeenteraad wees wijs en neem hierop actie, de huidige situatie is goed.

Wie ben ik dat ik adviezen mag geven? In het verleden was ik eigenaar van HOLLAND STORES Holding BV in totaal hadden wij 228 mensen in vaste dienst in Den Helder, elders in het land maar ook in het buitenland en kregen ooit de prijs beste Onderneming van 2004 toegekend, dat is al weer even geleden, vier jaar geleden verkochten we Flexhydro /productie Machine Fabriek een fabriek in grote en kleine Hydraulische cilinders. Wat gaat de tijd snel. Het is of ik gisteren nog door de fabriek liep. Wat ik hiermee bedoel gebruik deze tijd goed.

Daan Groot

Wethouder kruimelgevallen

Het is niet de overschrijding van de bouwhoogte dat een kruimelgeval is, maar deze wethouder is een kruimelgeval. Een overschrijding van de bouwhoogte van het geplande Stadhuis, maar bovenal in het bestemmingsplan niet voorziene Stadhuis op Willemsoord is, zo als te doen gebruikelijk door deze lieden niet gemeld aan de raad.

Derhalve wederom desinformatie aan de raad, er zijn wethouders voor minder de laan uitgestuurd. Een doodzonde die niet zonder gevolgen kan blijven. Kompaan Wouters zijn gelijke in het kwaad als het gaat om misleiding en leugens moet gedacht hebben ik heb de raad al genoeg voorgelogen. Laat nu de reeds al lang uitgerangeerde Duijunker maar eens een leugen de wereld in helpen. Deze is dus voor het karretje gespannen.

Als Duijunker zo een stelling poneert, mag de raad, c.q. de bevolking om een overtuigend bewijs vragen of dit werkelijk zo is. Ik roep de gehele raad op om opheldering van zaken te eisen. Het college zal inzicht moeten verschaffen in het mandaat besluit, wanneer dat is genomen, voor wie dat in de ambtelijke hiërarchie geldt en tot hoever dit reikt.

Als adviseur ruimtelijke ordening van diverse colleges van B en W heb ik nog al eens in deze keuken kunnen kijken. Geloof u mij geen enkele jurist ruimtelijke ordening zal, zonder

kennisgeving of advies aan het college op eigen houtje, ook al heeft hij daartoe mandaat, het aandurven in de heikele kwestie stadhuis, het college niet in kennis te stellen van deze overschrijding. Daar hebben zij ten eerste de ballen niet voor en daar kan ik ook nog begrip voor opbrengen.

Het kan zo maar het einde van je carrière zijn! Kortom het college is in deze aan zet om opening van zaken te geven. De Wet openbaar bestuur zal dit, al of niet met tussenkomst van de bestuursrechter afdwingen.

Martien Rietveld

Trek nog maar een blik 'gebakken lucht' open!

Het 'Woutertje'
Zou je in Den Helder een standbeeld krijgen voor wat je niet hebt bereikt?

Hoe word je een Jutter?

WIJ WONEN INMIDDELS LANGER IN DEN HELDER DAN WAAR OOK, MAAR HET WIL MAAR NIET LUKKEN EEN JUTTER TE WORDEN. DAT HEEFT VERSCHILLENDE OORZAKEN MAAR EEN DAARVAN IS ZEKER DE VAAK ONBEGRIJP-LIJKE SPRONGEN VAN HET GE-MEENTEBESTUUR.

Het begint al met College van B&W dat groter is dan dat van Rotterdam. Een burgemeester en zeven wethouders, alle zeven wethouders zijn ook locoburgemeester, besturen een stadje van krap 55.000 inwoners en ze hebben daar blijkbaar hun handen vol aan.

Of niet?

Bestuurders en akkoorden

De Gemeenteraad is het hoogste bestuursorgaan in de gemeente maar in de Nederlandse bestuurscultuur is langzaam maar zeker de foute gewoonte geslopen dat bestuurders bij beslissingen vast kunnen rekenen op ondersteuning van de Raadsle-

den van hun eigen partij. Meestal geschiedt dat door middel van een zogenaamd Regeer- of bestuursakkoord.

In Den Helder is zo'n bestuursakkoord gesloten tussen 7 van de 12 partijen in de Gemeenteraad. Dat heeft tot gevolg dat de Raad nog slechts op papier het hoogste bestuursorgaan van de gemeente is. In de praktijk bestaat geen oppositie meer en is het bestuur geheel in handen van de 7 coalitiepartijen. De Helderse Gemeenteraad heeft zichzelf gedegradeerd tot een gezelschap paladijnen. Het is zelfs zo erg dat een Wethouder het zich kon permitteren tijdens de zittingsperiode van partij te wisselen. Het was/is in mijn ogen een onvoorstelbaar staaltje van kiezersbedrog, maar in Den Helder kan dat want de Raad heeft de macht volledig overgedragen aan het College van B&W.

Zeestad

En dan is er ook nog Zeestad bv, een commanditaire vennootschap met twee stille vennoten en één behe-

rend vennoot met zeer grote bevoegdheden. Het is voor de Helderse burgers volstrekt onduidelijk hoe de directie van Zeestad verantwoording aflegt en zo ja aan wie. Er komt in ieder geval geen burger aan te pas. Zeestad beroept zich op de slagvaardige organisatie en de korte lijnen, dat moge zo zijn maar de Raad en daarmee de burgers kunnen slechts vanaf de zijlijn toe kijken.

Raadsel

En toen moest er een nieuw stadhuis komen in Den Helder. Waarom dat moet blijft een groot raadsel. Er is eigenlijk best een mooi stadhuis maar het is klein. En er is zeker behoefte aan meer kantoorruimte. Die ruimte is er, weliswaar aan de rand van de stad maar het is wel mooi en ruim. Geen probleem dus: een mooi ouderwets statig stadhuis voor allerlei officiële gebeurtenissen en een modern kantoor een stukje verderop maar dat is geen enkel probleem in het digitale tijdperk.

Behalve dan in deze afgelegen stad,

het Vladivostok van Nederland. Het College van B&W, of de directie van Zeestad bv, wie zal het zeggen, hebben besloten dat, op grond van onduidelijke redenen, een rijksmonument en een ander historisch gebouw op de oude Rijkswerf moeten worden verbouwd, om daar een nieuw stadhuis in te kunnen vestigen.

Scala aan bezwaren

Vanuit de Helderse gemeenschap zijn daar veel bezwaren tegen gerezen. Historici, deskundige burgers, culturele verenigingen, verkeersdeskundigen, hebben hun bezwaren kenbaar gemaakt. Dagelijks lezen we ingezonden brieven in de Helderse Courant waar soms de woede en het onbegrip in doorklinkt. De Gemeenteraad, het hoogste bestuursorgaan van de stad, zwijgt.

Joop Swarte

Bond Heemschut tegen stadhuisplan

De Bond Heemschut, in 1911 opgericht met als doelstelling het behoud van het cultureel erfgoed in Nederland, heeft zich eerder dit jaar al eens tegen het stadhuisplan op Willemsoord uitgesproken. Deze maand heeft de erfgoedvereniging opnieuw van zich laten horen. Nu middels het bij de Gemeente Den Helder indienen van een zienswijze. De inhoud spreekt zich voor zich en willen wij u niet onthouden. De erfgoedvereniging telt ruim 5.000 leden en heeft H.K.H. Prinses Beatrix als beschermvrouwe. Hieronder de tekst van de door de Bond Heemschut ingediende zienswijze.

Geacht college, geachte raadsleden,

De commissie Noord-Holland heeft zich al eerder in een schrijven aan u gericht over het voornemen van het transformeren van gebouwen 66 en 72 op de voormalige rijkswerf Willemsoord tot het nieuwe gemeentehuis. Op het moment van schrijven ligt de benodigde omgevingsvergunning hiervoor ter inzage. Indachtig onze doelstellingen willen wij het college enerzijds vragen de volgende brief als zienswijze in de procedure mee te nemen, anderzijds is het ook een rechtstreeks schrijven aan de gemeenteraad. Een afvaardiging van Heemschut's commissie Noord-Holland en het Landelijk Bureau van Heemschut hebben op 11 mei een informatief werkbezoek afgelegd op bovengenoemde locatie. Wij hebben ons daar laten informeren door betrokkenen. Vanuit onze expertise willen wij een aantal punten aan u meegeven ter overweging:

1. Verplaatsing van de centrumfunctie

Wij begrijpen de wens vanuit het college om te komen tot een creatieve invulling van een aantal gebouwen op Willemsoord om de voormalige werf. Het vestigen van de gemeentelijke voorzieningen op de werf is in dat opzicht een keuze die vanuit creativiteit te begrijpen valt. De gemeente profileert zichzelf hiermee als een bestuur dat met een ongewone en 'out-of-the-box'-idee zichzelf vestigt in een gebied dat zich razendsnel lijkt te ontwikkelen tot het culturele en sociale hart van de stad.

Met de bibliotheek op de rand van de werf en het theater op de werf zelf kunnen we stellen dat hier sprake is van een gebied dat zichzelf aan het profileren is op industriële roots, een trend die door heel Nederland is te signaleren. Zo zijn onder meer de Westergasfabriek in Amsterdam en het complex Strijp-5 in Eindhoven daar nationaal bekende voorbeelden van.

Stedenbouwkundig is het echter voor de stad Den Helder een gevaarlijke ontwikkeling. Met dit beleid verschuift het zwaartepunt van de voorzieningen weg uit het eigenlijke centrum naar een nieuw gecreëerd centrum op de voormalige werf. De infrastructuur is daar niet op aangepast. De werf kenmerkt zich bijvoorbeeld door een bedoelde geslotenheid: met slechts één brug waar het autoverkeer overheen kan. Het ontsluiten van de werf vanwege zwaarder nieuw gebruik vergt aanpassingen in die structuur. Er kunnen bijvoorbeeld meer bruggen komen, maar dit tast automatisch een van de belangrijkste bestaande waarden van de werf zelf aan; namelijk die bedoelde geslotenheid.

Ook zal de terugtrekkende beweging van de voorzieningen uit het eigenlijke centrum gevolgen hebben voor de economie daar. Door de loop naar een nieuwe plek om te leggen, zal automatisch het oude centrum last krijgen. Wij missen deze bredere beoordeling in uw analyse en wij u vragen deze wel mee te nemen. Is goed doordacht wat de diepere gevolgen van deze stap zijn?

2. Onverenigbaarheid van functies

De geplande nieuwe functies van gebouwen 66 en 72 zijn eigenlijk onverenigbaar met het huidige gebruik van de voormalige rijkswerf als thuis van de historische schepen. Wij hebben met verbazing kennis genomen van het feit dat het voormalige gebouw 66 naast een scheepshelling ligt waar op dit moment oude boten worden gerestaureerd. Naar wij begrepen is het de bedoeling dat in gebouw 66 de representatieve functies van de gemeente moeten komen. Wij kunnen ons niet indenken hoe dit samen moet gaan met de restauratie van historische schepen met als letterlijke scheiding één bakstenen muur. Het restaureren van historische schepen is fysiek hard werk. Het produceert geur (verfdampen), het produceert licht (laswerk), en bovenal: het produceert geluid. Zo is bijvoorbeeld het klinknagelen van de oude boten berucht om de herrie die dit veroorzaakt.

Natuurlijk kunt u stellen dat dit binnen goede afspraken met elkaar kan worden opgelost, maar wij zien met deze stap het lot van de historische werffunctie bezgeld. Het is niet moeilijk in te denken dat het werk op de historische scheepshellingen als zodanig overlast gevend wordt ervaren door ambtenaren en bestuurders dat het aan banden gelegd zal moeten worden. Denkt u eens in: wat gaat er gebeuren als er tijdens een officiële receptie wordt besloten om een botter te klinknagelen zodat de speech van de burgemeester onverstaanbaar is? Wat zal er van terecht komen als er tijdens kantooruren aan een sloep moet worden geslepen?

Naar wij begrepen wordt er nu al gesproken over het feit dat het opvallende rode lichtschip 'Texel' in de weg ligt voor het uitzicht van de toekomstige bestuurders. Wij waarschuwen u: de komst van het gemeentehuis naar de werf, zal het gebruik als historische scheepswerf gaan verdrukken. Het zal geleidelijk gaan, maar het zal gebeuren. Het werk dat door alle mensen op deze historische scheepswerf wordt gedaan is bovendien van onschatbare waarde. Nationaal, maar ook internationaal. Den Helder zou dit meer moeten erkennen en ook op waarde moeten schatten. Het ambacht dat komt kijken bij het in de vaart houden van een dergelijke vloot is immaterieel erfgoed en zou op de bescherming mogen rekenen van het stadsbestuur. Sterker nog: het zou actief gepromoot moeten worden als een van Den Helder's belangrijkste krachten.

3. Fysieke aanpassingen

Gebouw 66 en 72 zijn voormalige gebouwen voor het gebruik op een werf. Ze zijn niet ontworpen voor het ten dienste staan van een gemeentebestuur. Vooral voor het rijksmonumentale gebouw 66 betekent dit dat er ingrepen gedaan moeten worden die het gebouw ten diepste aantasten. De openheid van de voormalige mastenmakerij zal verloren gaan. De beleving van het rauwe industriële erfgoed zal onherroepelijk worden aangetast. Om de leefbaarheid van de werkruimtes op niveau te krijgen zullen belangrijke klimatologische aanpassingen gedaan moeten worden.

Den Helder verliest daarmee bovendien een unieke evenementenlocatie die nu nog kan worden uitgebuit als een plek waar specialistische markten en conferenties gehouden kunnen worden. Ook hier geldt dat het bestuur zou moeten handelen uit trots op de bestaande en zeer gewaardeerde faciliteiten.

Bovenstaande is ook vastgelegd in het huidige bestemmingsplan. De besturen voor u hebben juist via het bestemmingsplan geprobeerd het nautische karakter en het gebruik vast te leggen in het geldende bestemmingsplan. Met het eventueel verlenen van de aangevraagde vergunning breekt u bruusk met dat eerdere beleid. U slaat een weg in die niet meer om te keren is. De voormalige rijkswerf komt daarmee in een dodelijke spiraal naar beneden terecht wat betreft de nautische activiteiten. Het vestigen van het gemeentehuis zal een onomkeerbare oorzaak-gevolg reactie geven, simpelweg omdat beide functies niet verenigbaar met elkaar zijn en ook nooit met elkaar te verenigen zullen worden.

Daarmee staat u voor de voormalige rijkswerf Willemsoord op een T-splitsing. Welke kant wilt u op? Kiest u voor de kant waar veel voormalige industriële locaties in Nederland naartoe zijn gegaan? Namelijk de kant van cultuur, horeca en commercie? Of kiest u voor de kant van het immaterieel erfgoed, het ambacht en historische scheepvaart? Dat wat Den Helder groot heeft gemaakt.

Voor wat betreft de technische aspecten van de zienswijze op de vergunningen betuigen wij adhesie aan de zienswijze zoals die door Stichting Behoud Cultureel Erfgoed Den Helder is ingediend. Wij roepen daarmee het college op om de aangevraagde omgevingsvergunning te weigeren. Daarnaast roepen wij de gemeenteraad op om dit politieke idee te laten varen en het schip te keren voordat de wal dit doet. Uiteraard zijn wij bereid bovenstaande toe te lichten in een persoonlijk gesprek.

Namens de commissie Noord-Holland
w.g.

Het (zee)stadhuis van Den Helder

HET STADHUIS VORMT AL DECENNIALANG EEN GELIEFD ONDERWERP IN ONZE STAD. DAT ZO'N DISCUSSIE OVER TIENTALLEN JAREN VOORTSLEEPT HEEFT OOK VOORDELEN, VOOR WIE ZE WIL EN KAN ZIEN.

Het grootste voordeel is dat je je plannen aan kunt passen aan "voortschrijdend" inzicht, zoals dat zo mooi in politieke kringen verwoord wordt. Dat aan "kunnen" passen aan gewijzigde omstandigheden vereist echter een zekere mate van "willen"

Voor diegenen die het nog niet is opgevallen: de wereld is sinds Covid-19 aanzienlijk veranderd en vele aanpassingen in ons dagelijks leven zullen blijvend zijn. Dank zij de nieuwe vaardigheden, technische mogelijkheden, snel internet en mobiele telefonie is communicatie ingrijpend gewijzigd ten opzichte van enkele jaren terug. Daardoor gedwongen, hebben we inmiddels ruime ervaring opgedaan om kantoorwerkzaamheden op afstand te doen. De behoefte om met collega's zo af en toe fysiek samen te zijn, te overleggen of te socializen, is tot de helft en op sommige dagen zelfs tot 20% terug gebracht.

Ook de Helderse ambtenaren hebben ervaring opgedaan met teams en zoom meetings. Deze nieuwe technieken blijken ook nog eens veel efficiënter te werken dan het fysiek op elkaar wachten voordat vergaderingen beginnen, cq. beëindigd worden binnen de afgesproken tijd. De kantoren wereld is danig in beweging. Er worden heel andere eisen gesteld aan bezetting, milieu en bereikbaarheid. Elke moderne organisatie kijkt regelmatig naar z'n activiteiten en beoordeelt of alle uitgangspunten nog goed staan. Meestal moet er wat veranderen om goed aansluiting te

blijven houden bij de klant en past dat dan ook aan.

Ook de eisen voor een Helderse stads-kantoor zullen gewijzigd zijn. Door onverstoort vast te houden aan jaren terug genomen beslissingen, blijft het Helderse politieke establishment echter nog steeds in het verleden hangen... Politiek en ambtenaren zouden voorwaarden scheppend moeten zijn. Steeds vaker gedraagt deze groep zich echter als ondernemer en neemt projectmatige beslissingen. Voorbeelden van zulke beslissingen op basis van mooie vergezichten en verhalen zijn er jammer genoeg in Den Helder in overvloed.

Zodra de politiek zich met economie of logica gaat bemoeien, blijkt telkens weer de plank te worden misgelegd en is er een lijst aan verloren rechtszaken en claims met alle financiële impact van dien.

In mijn geheugen staat de eerste private investering in het nautische gebied Willemsoord (door iemand die de Helderse politiek vertrouwde): het 'Cape Holland attractiepark'. Het begon zo voortvarend, maar de politiek wist het beter en bestemde het attractiegebied als vrij toegankelijk wandel- en parkgebied! Het mapark werd daarmee vakkundig de nek omgedraaid en de verantwoordelijke realiseerden zich pas later dat zo'n aanpassing zelfs attractiepark de Efteling in een faillissement zou drijven. De politiek speelt blijkbaar vaak ondernemertje, zonder echt de pijn te voelen bij een mislukking. Misschien dat een hoofdelijke aansprakelijkheid voor een deel van de mislukkingen, een hulpmiddel kan worden om het lichtzinnig inzetten van publieke gelden af te remmen.

Wordt dit het nieuwe (pauze) vertier van de ambtenaren?

Het volgende fantastische politieke idee staat echter alweer in de stijgers: - "Willemsoord als tweede Centrum, met het stadhuis als bruisend middelpunt!"

Om het opgesplitste Helderse centrum te realiseren, heeft de politiek besloten om op basis van hiervoor beschreven achterhaalde uitgangspunten: - de stadskantoren in historische gebouwen te nestelen; - de gerenoveerde bebouwing te verkrachten; - scheepvaart gebonden activiteiten en evenementen te ontmoedigen en zelfs onmogelijk te maken.

Het stof voor het realiseren van een compacter bestaand centrum is nog niet gaan liggen, of ook Willemsoord

wordt als nautisch gebied verder omgemeubeld.

Beide belangrijke pijlers (Centrum en Willemsoord) worden van fundamentele waarden ontdaan en dwingt elke eventuele bezoeker van Den Helder, inclusief de inwoners, vooraf te kiezen voor boodschappen doen of gezellig op een terras gaan zitten. Als er maar genoeg parkeergelegenheid is, zullen de terrassen in zomertijd de voorkeur hebben en voorzie ik een verschraving van het Centrum-winkelaanbod tot dat van een wijkcentrum.

Het nautische karakter van Willemsoord dreigt met het stadhuis op dit terrein gereduceerd te worden tot de vormgeving van het naambord.

Jan Veenendaal
Ondernemer

Weet u dat ...

Michiel Wouters, als raadslid voor Behoorlijk Bestuur, voor de laatste gemeenteraadsverkiezingen tegen de vestiging van een nieuw stadhuis op Willemsoord was. Nu is hij als wethouder namens Beter voor Den Helder ineens voor en verdedigt hij de meer dan 30 miljoen euro kostende plannen. Over integriteit en geloofwaardigheid gesproken. Wij noemen het gewoon kiezersbedrog. Wij komen hier vlak voor de verkiezingen nog op terug.

Verontruste inwoners van Den Helder

Jeugdvermaak - je kunt je afvragen of dit in de toekomst nog wel mogelijk is?

Museumhaven behoort tot absolute top

OP 21 JUNI 2021 IS HET PRECIES DERTIG JAAR GELEDEN DAT IN OPDRACHT VAN DE GEMEENTE DEN HELDER IN HET NAUTISCH KWARTIER VAN HET WILLEMSOORDCOMPLEX DE STICHTING NAUTISCHE MONUMENTEN VAN START GING. MET ALS DOEL HET INRICHTEN EN EXPLOITEREN VAN EEN MUSEUMHAVEN.

Dankzij de tomeloze inzet van talloze vrijwilligers heeft Museumhaven Willemsoord zich de afgelopen drie decennia een toppositie onder de museumhavens weten te verwerven. Met een scala aan nautische monumenten, unieke reparatie- en onderhoudsfaciliteiten, bijzondere evenementen en veel kennis en vaardigheden op het gebied van het in stand houden van nautisch erfgoed. Uit heel Europa komen mensen, waaronder bijvoorbeeld ook havenbeheerders, naar Den Helder om met eigen ogen te aanschouwen wat op Willemsoord allemaal tot stand is gebracht. Onbegrijpelijk is het dan ook dat de Gemeente Den Helder met haar ondemocratisch tot stand gekomen stadhuisplan de unieke reputatie van Museumhaven Willemsoord op het spel durft te zetten.

Van het feit dat Defensie in 1993 het Willemsoordcomplex zou verlaten, was de Gemeente Den Helder al jaren op de hoogte. Er kon dus tijdig worden nagedacht over hoe dit complex er in de toekomst zou kunnen uitzien. Besloten werd het zuidelijke deel van het werfcomplex in te richten als Nautisch Kwartier met tal van faciliteiten voor nautische activiteiten en evenementen. En in de grachten rondom het complex moest nautisch erfgoed komen te liggen. Het project kreeg het stempel Museumhaven Willemsoord. In overleg met de rijksbouwmeester werden de ideeën hiervoor vastgelegd in een bestemmingsplan. Een aantal prominente vertegenwoordigers uit de maritieme sector werd gevraagd een stichting op te richten en een stichtingsbestuur te vormen om de ambities van de Gemeente Den Helder te realiseren. En zo gebeurde het dat op 21 juni 1991 aan boord van de aan de voormalige Onderzeedienstkade (thans Nieuwediepke) afgemeerde VOC-replica Amsterdam de officiële oprichtingsakte voor de Stichting Nautische Monumenten Den Helder werd ondertekend. Het eerste bestuur bestond uit de heren Cees van Geel, Jan Buis, Arie van Brenkelen, Frits Romeijn, Arie Boon en Harry de Bles. Paul Schaap werd als maritiem journalist ingeschakeld om de public relations voor de nieuwe stichting te verzorgen. Vervolgens werden plannen gesmeed om schepen, vrijwil-

Neergang lijkt haast onafwendbaar

Luchtfoto van het Nautisch Kwartier met museumhaven op en rond het Willemsoordcomplex. (Foto: Flying Focus)

ligers en fondsen te werven, wat de eerste jaren best een moeizaam proces bleek te zijn.

Eerste schepen

Een jaar na de oprichting kreeg de Stichting Nautische Monumenten, afgekort SNM, dankzij bemiddeling van voormalig Rijkschef-directeur Ben Mooiman, het eerste nautische monument in handen. Dit was de Y8122, een stoomsleepboot/verwarmingsvaartuig dat in de jaren 1935/1936 op Rijkswerf Willemsoord van stapel was gelopen. Het vaartuig lag voor de overdracht al jaren werkeloos in het Werfkanaal en bleek in een heel slechte conditie te verkeren. Inmiddels was het gelukt om een aantal enthousiaste vrijwilligers te werven die er de daaropvolgende veertien jaar in zouden slagen de Y8122 weer geheel in haar oude glorie te herstellen. Vandaag de dag verkeert het vaartuig in de rol van stoomsleepboot nog altijd in een topconditie en is één van de blikvangers van de museumhaven. Een jaar nadat de restauratie van de Y8122 van start was gegaan, werd door een deel van de vrijwilligers het Stokerskooor Den Helder opgericht. De gelden die met optredens werden vergaard, zouden worden besteed aan de restauratie van de sleper. Het koor bestaat nog altijd en vormt in binnen- en buitenland een visitekaartje voor Museumhaven Willemsoord. In 1995 vond de volgende overdracht plaats. Dit betrof de Dombo Y8017, een motorsleepboot die in 1957 ook op Willemsoord was gebouwd en net als de Y8122 deel had uitgemaakt van de Transportdienst van de Rijkswerf.

Bij de restauratie heeft de sleper ook haar originele 4-cilinder Bolnes-motor teruggekregen.

Een hele grote aanwinst voor de museumhaven was het lichtschip Texel dat de gemeente Den Helder in 1995 in beheer kreeg. Dit opvallende gekleurde vaartuig was in 1952 eveneens op de Rijkswerf van stapel gelopen. Ook dit nautische monument zou door vrijwilligers weer volledig in haar oude glorie worden hersteld. Hierna kwam de vaart er goed in en konden steeds meer vaartuigen, waaronder tjalken, bidders en reddingboten, aan de schepencollectie worden toegevoegd. De Stichting Nautische Monumenten had in die jaren de beschikking over een tijdelijke werkplaats in Gebouw 41. Nadat de Gemeente Den Helder in 1996 het project Kwartiermaken Willemsoord had opgestart, werd een beleidsplan opgesteld. Hierin zou het Nautische Kwartier met museumhaven, net als in het bestemmingsplan is gebeurd, stevig worden verankerd.

Een eigen locatie

Nadat het zuidelijke deel van het werfcomplex was gerestaureerd en ingericht, kon de Stichting Nautische Monumenten in 2002 met haar werkplaatsvoorzieningen verhuizen naar Gebouw 73. Met daarin naast kantoor- en vergaderruimtes ook diverse opslagfaciliteiten en een kantine. De aan de voorzijde van het gebouw gesitueerde kantine kreeg de naam 't Schipperscafé. Bij de Stichting waren in dat jaar al zestien bijzondere schepen aangesloten en hier zou het niet bij blijven. In 2006 werd het lichtschip Texel van haar ligplaats in het Natte

Dok naar de Maritieme Binnenhaven verhaald. Als grote blikvanger ligt het schip hier nu nog steeds en kan eigenlijk door niemand die Den Helder binnenrijdt over het hoofd worden gezien. Ruim twee jaar later zou het lichtschip door DGSM (Rijkswaterstaat) officieel worden overgedragen aan de Stichting Historie der Kustverlichting. De vrijwilligers van laatstgenoemde stichting waren ondertussen al aan de restauratie begonnen.

Bijzonder aan de eigen locatie in Gebouw 73 was dat schepen waaraan restauratie- en/of onderhoudswerk moest worden uitgevoerd naast de deur in het Dokkanaal, ook wel Boerenverdriet genoemd, konden afmeren. In eerste instantie waren in dit gebouw zowel de mechanische werkplaats als houtwerkplaats ondergebracht. Nadat de Stichting ook de beschikking kreeg over de Medemblikerloods, werd deze omgevormd tot scheepstimmerwerf. De houtwerkplaats werd hiernaar toe verplaatst en verder zou deze loods onderdak gaan bieden aan de Bootbouwschool van Bert van Baar. In de Medemblikerloods zijn al tal van grote restauratieprojecten aan houten boten, waaronder de bidders RD28 Vrouwe Elizabeth en HD2 Roelida Marianne, uitgevoerd. De activiteiten in deze goed geoutilleerde scheepstimmerwerf zijn sinds kort ondergebracht in een aparte stichting. Op dit moment wordt hier gewerkt aan de restauratie van de houten strandreddingboot Barend van Spreekens. De voormalige houtwerkplaats in Gebouw 73 fungeert thans als smederij en lasserij.

Zeilvaartprojecten

Het in stand houden van oude ambachten, eveneens een wens van de gemeente, werd vorm gegeven door het afbouwen c.q. restaureren van een aantal grote zeilschepen. Hieronder de tweemaster Morgenster, een voormalige Scheveningse haringlogger, die tot zeilbrik werd omgetoverd en in 2008 met trots tijdens Sail Den Helder aan het publiek kon worden gepresenteerd. In dezelfde periode begon ook de Stichting Atlantis Zeilende Handelsvaart met de ombouw van een voormalige voorpostenboot tot zeilende handelsvaarder. Dit ongemotoriseerde schip werd Tres Hombres gedoopt en zou vanaf 2010 ieder jaar geheel onder zeil een Trans-Atlantische oversteek maken om in het Carabisch gebied streekproducten als cacao, koffie en de bekende Tres Hombres rum naar Nederland te halen. Gedurende de winterperiode wordt ieder jaar in de museumhaven aan deze zeilschepen reparatie- en onderhoudswerk verricht. Dit laatste gebeurt ook met andere overwinteraars als de zeilen- en haringlogger Tecla, de schoener Stormmelk en de zeilende handelsvaarder Nordlys. Ook bij dit soort projecten spelen de Gebouwen 66 en 72 een belangrijke rol.

Droogzetfaciliteiten

Naast de verschillende werk- en opslagfaciliteiten en de belangrijke afbouwkade kon na diverse modificaties ook de aan de westzijde van dit gebouw gelegen voormalige sluisdeurenhelling weer in gebruik worden genomen. Hierop kunnen museale schepen worden drooggezet voor inspectie, reparatie en onderhoud. Op 11 april 2011 werd onder grote publieke belangstelling de Lemsteraak LE73 't Kan Verkeren als eerste schip de helling opgetrokken. In april 2016 stond de tjalk Antilope als 25-ste schip op de helling en in 2018 de kraak Disponibel als nummer 50. De belangstelling voor deze faciliteit bleek zo groot dat in maart 2020 de klipperaak Hollandia als 75-ste schip kon worden drooggezet en zoals het er nu naar uitziet, volgt nog dit jaar nummer 100.

Verder hebben de Stichting Nautische Monumenten en de overkoepelende Stichting Museumhaven Willemsoord, opgericht in 2009, zich ingezet om Dok 2 weer in gebruik te kunnen nemen. Samen met Damen Shipyards Den Helder is dit gelukt en vanaf 2011 worden weer regelmatig schepen in dit unieke, gevangen dok drooggezet. Onbetwist hoogtepunt was de grote opknappbeurt (refit) van de clipper Stad Amsterdam in 2020. Ook Damen Shipyards Den Helder maakt bij dit soort projecten gebruik van de nu door de gemeente voor de bouw van een stadhuis beoogde Gebouwen 66 en 72.

Reddingboten

Naast de prachtige collectie van acht eigen reddingboten liggen ook twee bijzondere reddingboten van aparte stichtingen voor het Nationaal Reddingmuseum Dorus Rijkers afgemeerd. Deze zijn eigendom van de Stichting Instandhouding Motorreddingboot Dorus Rijkers (1923) en de Stichting Instandhouding Motorreddingboot De Zeemanspot, beide onderdeel van het Helder Historisch Reddingboten Collectief. Vrijwilligers van deze twee stichtingen hebben veel werk verzet om zowel de Dorus Rijkers als De Zeemanspot weer volledig in hun oude glorie te herstellen. Hiervan is eerstgenoemde boot niet alleen vernoemd naar de vermaarde Helderse redder Dorus Rijkers, maar heeft ook vanaf 1923 decennialang vanuit Den Helder als stationsreddingboot voor de reddingmaatschappij dienst gedaan. De restauratie van deze bijna 100 jaar oude reddingboot is in 2016 afgerond. Een ander bijzonder restauratieproject betrof de stoomsleepboot Noordzee. Dankzij de inzet van vrijwilligers en een geslaagde crowdfundingactie kon deze stoomzeesleper van de ondergang worden gered. De Noordzee ligt thans als blikvanger heel toepasselijk afgemeerd aan de kade voor restaurant Stoom.

Evenementen

Succesvol zijn ook de evenementen die regelmatig in het Nautisch Kwartier worden georganiseerd. Heel bijzonder was bijvoorbeeld de viering van het 40-jarig jubileum van Het Historisch Bedrijfsvaartuig in augustus 2014. De leden van deze grootste behoudsorganisatie voor varend erfgoed kwamen massaal naar Den Helder. Hierdoor waren er dagenlang in totaal zo'n 170 bijzondere schepen in de museumhaven en langs de Flaneerkade te bewonderen. In 2016 werd op het Willemsoordcomplex de eerste editie van de Traditionele Schepen Beurs gehouden. Een jaarlijks terugkerend nautisch evenement dat circa 3.000 bezoekers uit binnen- en buitenland trekt. En vanaf 2019 werd het eerste Dutch Wood-

Schepen aan de belangrijke afbouw- c.q. reparatiekade die straks verloren gaat.

en Boat Festival op Willemsoord georganiseerd. Helaas konden in 2020 beide evenementen vanwege de coronacrisis geen doorgang vinden. Maar er staan nog meer bijzondere nautische evenementen op stapel, maar deze zullen als de gemeente haar stadhuisplan doorzet, moeten worden afgeblazen.

Verder worden nog allerlei andere projecten uitgevoerd, waaronder leerlingen van diverse Helderse scholen. Ook worden rondleidingen over het complex gegeven, presentaties over Willemsoord gehouden en met diverse schepen vaartochten gemaakt. Voor laatstgenoemde activiteit is zelfs de Verenigde Wadten Compagnie (VWC) opgezet, die over een vloot van tien schepen kan beschikken. Naast vaartochten met passagiers worden diverse schepen uit de museumhaven ingezet voor asverstrooiingen op zee of deelname aan nautische evenementen elders in het land. Met de grote zeilcharter-schepen worden met leerlingen en/of passagiers zelfs wereldreizen gemaakt. De museumhaven zelf wordt steeds vaker bezocht door buitenlandse delegaties van havenbeheerders die graag willen weten wat er allemaal bij komt kijken om een bijzonder nautisch kwartier met museumhaven op te zetten. Zo zijn de afgelopen jaren delegaties uit

Noorse, Duitse, Franse en Spaanse havens langs geweest. De deelnemers steken dan hun waardering over wat er allemaal op Willemsoord is bereikt beslist niet onder stoelen of banken. De collectie van Museumhaven Willemsoord telt op dit moment 50 schepen.

Teloorgang

Gesteld kan worden dat Museumhaven Willemsoord onder de museumhavens tot de top behoort en dat dankzij de faciliteiten en de Gebouwen 66, 72 en 73 en de Medemblikerloods voldaan is aan de eisen die de Gemeente Den Helder dertig jaar geleden aan de Stichting Nautische Monumenten heeft gesteld. Sterker nog de museumhaven is een absolute blikvanger en een trekpleister voor toeristen geworden. Verder zijn de gelden die worden besteed aan de restauratie van nautisch erfgoed lokaal van groot economisch belang. Dat de Gemeente Den Helder hier nu met haar stadhuisplan het mes in wil zetten, is schokkend. Grote restauratieprojecten, zoals die van de Morgenster en de Tres Hombres, maar ook de refit van de clipper Stad Amsterdam zijn straks niet meer mogelijk. Ook tal van nieuwe evenementen kunnen niet meer worden opgezet. Verder zullen bijzondere schepen het voor gezien houden en vertrekken. Dit geldt ook voor talloze vrijwilligers wiens enthousiasme door het stadhuisplan al bijna tot een nulpunt is gedaald. Tevens speelt mee dat de museumhaven straks ook de drukbezette afbouw- c.q. restauratiekade naast Gebouw 73 kwijtraakt omdat het Boerenverdriet een officiële doorvaartroute wordt. Het enige goede alternatief is om dit verlies te compenseren door de al jaren ongebruikte kade van het Buitenveldterrein hiervoor in te richten. De gemeente wil hier echter niet aan mee werken.

Mede hierdoor als ook door het stadhuisplan lijkt de teloorgang van de museumhaven haast onafwendbaar.

Paul Schaap

De klipperaak Hollandia heeft als 75-ste schip drooggestaan op de helling. Vanwege geluidsoverlast voor de ambtenaren kan deze straks niet meer worden gebruikt.

Daar gaan we weer

Het project 'De Kleine Werf' dat in 2025 op Willemsoord moet komen, is grote zin en verminkt een uniek stuk historie dat Den Helder nog rijk is. Het project betreft een liefst acht verdiepingen hoog appartementencomplex waarvoor gemakshalve maar even het voormalig stoompomphuis van het stoomgemaal van dok 2 met grond gelijk moet worden gemaakt. Dit stoompomphuis is ontworpen in 1859 en in 1908 verbouwd tot elektrische centrale.

Rijksmonument

Er is helaas geen enkel historisch besef meer aanwezig bij onze wethouders. Het standpunt van wethouder Wouters, dat het hier gaat om een goed plan, staat op gespannen voet met de beginselen van behoorlijk bestuur en is zeker niet beter voor Den Helder.

Niet gehinderd door de vereiste kennis van zaken wordt er gemakshalve aan voorbij gegaan dat Rijkswerf Willemsoord en de daarop staande gebouwen per 21 november 1997 Rijksmonument zijn geworden. Een Rijksmonument kan en mag je niet ongestraft verminken. Er zijn duidelijke eisen gesteld aan de staat van dit unieke complex en dat zal moeten worden bewaakt en gerespecteerd.

De wethouder had, indien hij enigszins op de hoogte was met de status van Rijkswerf Willemsoord, moeten zeggen: "Een Rijksmonument mag niet worden aangetast, laten we koesteren wat we op Willemsoord nog hebben".

Het huidige college van B&W kiest er klaarblijkelijk voor de geschiedenisboeken in te gaan als het college dat Willemsoord heeft laten vernielen. Dit in tegenstelling tot het toen-

malige college van B&W, zij maakten destijds deel uit van de 'Commissie voor de dokwerken te Willemsoord'. Op het proces verbaal van het leggen van den eersten steen van het nieuwe dok op 28 juni 1859 is te lezen "Van het gemeentebestuur van den Helder, vertegenwoordigd door de Heeren: mr. K.J.C. Stakman Bosse, Burgemeester, A. Boomsma, C. Bakker Bz, Wethouders en L. Verhey, Secretaris der gemeente Helder".

Doordat de Rijkswerf in zijn geheel de status van Rijksmonument heeft, is het nu eenmaal een beschermd complex. Het is de bevestiging van het feit dat de Rijkswerf niet alleen uniek is in Nederland maar ook in Europa. Het is een goed bewaard, authentiek complex met gebouwen uit verschillende periodes, gebaseerd op de principes van de Franse verlichting.

Onderbouwing

De voorzitter van het Q-team mevrouw De Wijn zei destijds al: "Weinig industriële gebieden in Nederland zijn zo bijzonder als de voormalige Rijkswerf Willemsoord in Den Helder, liggen zo dicht tegen een stadscentrum aan, zijn 180 jaar in bedrijf geweest en raakten in een kort tijdsbestek overbodig. Willemsoord is zo'n gebied, een uniek ensemble van militaire ingenieurskunst uit de Franse verlichting, waar samenhang en identiteit door de tijd heen bewaard zijn gebleven".

Professor A.L.L.M. Asselbergs van de Rijksdienst van monumentenzorg stelde ook helder in zijn lezing: "Alleen al vanuit cultuurhistorisch oogpunt is het van groot belang dat de identiteit van het terrein en van de gebouwen herkenbaar blijft, welke

ontwikkeling je ook aan het complex geeft.

Het is en blijft een militair industrieel complex, sterker nog daarin schuilt de kracht. Dit complex met al zijn gebouwen, dokken en kranen en water heeft een herkenbare identiteit. Dat is ook één van de redenen dat er destijds een complexbescherming aan is gegeven. Nieuwe toevoegingen zullen dan ook moeten worden getoetst aan de basisvormen van gebouwen en het terrein. Dit geldt ook voor de materialisering, bebouwingshoogte en de functie van de gebouwen.

De oorspronkelijke open ruimtes waren functioneel van aard. Ze werden gebruikt als exercitieterrein, voor opslag en transport, onder andere door middel van een smalspoor. Het toevoegen van bebouwing is dan ook alleen mogelijk als de historische onderlegger als uitgangspunt wordt genomen".

Ook professor J. Coenen onderschreef van harte het standpunt van zijn collega Asselbergs dat je zorgvuldig met de Rijkswerf moet omgaan. Er lagen destijds al 'wilde plannen' van Zeestad, deze plannen werden door professor J. Coenen als vluchtig en onzorgvuldig bestempeld.

"Het toetsingskader en de weefvlakken die nu eenmaal bij het ontwikkelen van een hoogwaardig, historisch industrieel complex als de Rijkswerf horen, ontbreken volledig. Het resultaat is dan ook een plan dat zijn basis mist, nergens op stoelt en volkomen willekeuring is neergezet.

Het plan doet afbreuk aan zowel de geschiedenis van de gebouwen als de betekenis van de Rijkswerf voor de stad Den Helder. Dit is de verkeerde weg".

Gewoon doorgaan

Maar we gaan gewoon weer door met het ontwikkelen van plannen om de Rijkswerf te verprutsen, nu zelfs met steun van de wethouders. Maar zij gaan daar echter niet over. Ook maar even de bouwhoogte aanpassen om een Stadhuis te kunnen realiseren behoort evenmin tot de competentie van de wethouders. Ik stel vast dat door het gebrek aan kennis van zaken er plannen worden

gepresenteerd die ontoelaatbaar, ongewenst, ongehoord en onacceptabel zijn. De bouwplannen tasten het gehele karakter van het unieke complex, dat Willemsoord met zijn geschiedenis is, aan.

Bouwen in de nabijheid van het dok is ook nog eens onverantwoord omdat er dan te veel druk op de dokwand komt te staan. De dokken zijn voorzien van een grote hoeveelheid ballast om te voorkomen dat het dok omhoog komt. Bouwplannen bij dok 1 zijn destijds om die redenen afgeblazen, de heipalen zitten daar nog wel in de grond.

Ook ondergronds bevinden zich historische juweeltjes, Reinwater kelders. Die werden vroeger gebruikt om de schepen van schoon water te voorzien. In Amsterdam heeft men kortgeleden soortgelijke waterkelders ontdekt en men noemt dat nu zelfs een 'eeuwenoude schat'.

Het zijn ook nu weer dezelfde 'spelers' die proberen de Rijkswerf te misvormen, de status van Rijksmonument die Rijkswerf Willemsoord nu eenmaal heeft, kan niet gemakshalve om commerciële belangen aan de laars worden gelapt. 'Cultuurbarbaren' wordt eindelijk eens trots op hetgeen wij in Den Helder aan industrieel erfgoed gelukkig nog hebben.

Dus handen af van Rijkswerf Willemsoord!!

Ik kom niet zomaar tot mijn standpunt maar dit komt omdat ik net zoals zo velen erfelijk belast ben en daarom sluit ik af met een citaat uit 'Opstellen betreffende de Rijkswerf Willemsoord' door A. Abbenes, Willemsoord 1960.

"Bovendien komen wij voort uit een echt Helder's geslacht, waarvan leden in 1816 al op de werf werkzaam waren, waardoor vele feiten uit de oude tijden ons bekend zijn; overgeleverd door vader op zoon".

*Henny Abbenes
Voormalig voorzitter Dienstcommissie Rijkswerf*

'Bouw je bootje' activiteit voor de jeugd op Willemsoord. Kan dat nog in de toekomst?

Benaming Nautisch Hoofdkwartier gekaapt

Na het ondemocratisch genomen raadsbesluit om het stadhuis op Willemsoord te vestigen, presenteerden Zeestad en de Gemeente Den Helder een gelikte website met de titel Het Nautisch Hoofdkwartier. Dit was de benaming voor het nieuwe stadhuis dat accommodatie moest gaan bieden aan circa 400 ambtenaren en zou worden gevestigd in het kloppend hart van het reeds bestaande Nautisch Kwartier met museumhavens op Willemsoord. Dus gewoon een gekaapte naam, waarvan de vlag absoluut niet de lading dekt.

Hoofdkwartier is een benaming die veelal in defensiekringen wordt toegepast en van waaruit allerlei operaties worden gecoördineerd en orders worden gegeven.

Op basis hiervan zou men van een Nautisch Hoofdkwartier mogen verwachten dat vanuit dit expertisecentrum allerlei maritieme activiteiten ontplooid worden op Willemsoord. Maar is dat met twee gebouwen vol ambtenaren straks inderdaad het geval? Het antwoord hierop is makkelijk te geven, want nautische kennis is op het stadhuis is zijn geheel niet aanwezig.

De naamskeuze voor het nieuwe stadhuis is dus eigenlijk een farce, bedacht door Zeestad en de Gemeente Den Helder om de burgers te doen geloven dat het nieuwe stadhuis naadloos opgaat in het kloppend hart van het Nautisch Kwartier met museumhavens. Alleen laten de inwoners van onze stad zich niet voor de gek houden en heeft deze misleidende naam veel wenkbrauwen laten fronsen. En ook is hiermee het vertrouwen in de lokale overheid nog

SBCE-voorzitter wijst op het naambord op de zijgevel van Gebouw 73, het enige echte Nautisch Hoofdkwartier op Willemsoord.

verder gedaald. Weten Zeestad en de gemeente eigenlijk wel waarover zij praten. En wat is dan wel een Nautisch Hoofdkwartier op Willemsoord?

Het echte hoofdkwartier

Wat het echte Nautisch Hoofdkwartier is, kunnen de meeste inwoners van Den Helder wel raden. Dat is Gebouw 73, dat al bijna twintig jaar wordt gerund door de Stichting Nautische Monumenten en ondertussen het adres is voor een tiental nautische stichtingen die museale schepen beheren en voor een soortgelijk aantal eigenaren van museale schepen. Het pand herbergt naast het Schipperscafé diverse op de schepen toegeruste werkplaatsen en opslagfaciliteiten en biedt tevens kantoorruimte aan Fairtransport Shipping. Verder worden vanuit dit pand tal van nautische activiteiten ontplooid. Kortom, als we over een Nautisch Hoofdkwartier spreken is dit de enige locatie die recht heeft op deze naam en dus niet de twee gebouwen waar straks zo'n 400 ambtenaren naar een lege museumhaven zitten te staren. De kaping van deze naam door Zeestad en de Gemeente Den Helder is dus uiterst misplaatst. Reden voor de Stichting Behoud Cultureel Erfgoed (SBCE) om orde op zaken te stellen en het enige echte Nautisch Hoofdkwartier te voorzien van de juiste naamgeving middels een traditioneel houten naambord op de zijgevel van Gebouw 73. Het enige gebouw op Willemsoord dat deze naam toekomt. Misschien is de benaming Zee-stadhuis voor het nieuwe stadskantoor een beter alternatief.

Paul Schaap

Clipper Stad Amsterdam.

Tijdens Sail 2017 op dag 1 inschepen aan boord van o.a. de Morgenster.

Een betrokken burger

Hoor ik in Den Helder een misthoorn, Dan hoor ik een Helderers geluid

Hoor ik in Den Helder een misthoorn.
Dan hoor ik een Helderers geluid;
Dan moet ik zo bitter wenen
Om alles wat het beduidt

Bovenstaand is de eerste strofe van het prachtige gedicht van onze geweldige stadsdichter (periode 2007-2011), wijlen Joop Leibbrand.

In dit gedicht klinkt een verre echo door van Piet Paaltjens, het alter echo van Francois HaverSchmidt, in de 19e eeuw enige jaren als predikant werkzaam en wonende in Den Helder.

Fietsend en wandelend door mijn stad waar zoveel mooie natuur is en genietend van de prachtige luchten en het klotsende water tegen de dijk, moet ik vaak met weemoed aan bovenstaande zinnen denken, ook denkend aan het oude Den Helder, de statige huizen en mooie gebouwen langs de Kanaalweg en Hoofdgracht, verdwenen door de bombardementen tijdens de 2e Wereldoorlog, in de binnenstad helaas nog meer verdwenen door een enorme sloopwoede.

De herbouwperiode brak aan, er is veel gebouwd en uitgebreid maar de wonden van de oorlog waren groot, er bleef weinig over van dat mooie historische stadje aan het Marsdiep waar vele eeuwen de vissers- en vrachtschepen aan en uitvoeren en de Koninklijke Marine met de Rijks-werf het stadsbeeld bepaalde.

Het is niet voor niets dat de Helderse burgers, verweven met alles wat maritiem is, zo enorm hechten aan het behoud van de voormalige Rijkswerf Willemsoord, rond 1840 in opdracht van de Franse keizer Napoleon Bonaparte gerealiseerd en thans, vastgesteld bij Besluit in 2012, een nautisch monument.

Gedachten, gevoelens, serieuze voor-

stellen, meningen en gesprekken tot behoud van dit nautisch monument, worden niet gehoord, ergo men wil niet horen, het wordt genegeerd. Het houdt de gemoederen in Den Helder al vele jaren bezig.

Behalve de BESTUURDERS van deze stad, met in het kielzog een architectenbureau, gevestigd elders, een directeur Willemsoord B.V. en een directeur Zeestad B.V., beiden niet wonende in Den Helder!! Zij voelen niet wat de burgers van Den Helder voelen, Zij hebben nooit geluisterd en interesse getoond in hetgeen de burgers van Den Helder over hun stad bezighoudt. Zij hebben zich niet laten zien en zijn daardoor ook nooit geaccepteerd door de Helderse bevolking.

De honderden uren van vele vrijwilligers die jarenlang met enorm veel vakmanschap en passie op Willemsoord hebben gewerkt worden niet gezien en gewaardeerd.

Vervolgens geldt dit natuurlijk ook voor het gebrek aan wezenlijke belangstelling voor het behoud van de zo schitterend gelegen Museumhaven met de oude botters, zeilschepen, de Tres Hombres, het oude lichtschip, de reddingsboten Dorus Rijkers etc. en de daar aanwezige scheepshelling waar altijd veelal jonge mensen druk aan het werk zijn met onderhoud- en restauratiewerkzaamheden aan de schepen.

De voorzitter van de Stichting Museumhaven Willemsoord, de heer Tegelberg heeft geruime tijd geleden in het zo toepasselijk mooi ingerichte en daar gewoon horende Schipperscafé een prachtige presentatie gegeven over de museumhaven ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan hiervan. Helaas durfde de heer Tegelberg, na driemaal de uitdrukkelijk gestelde vraag van enkele aanwe-

gen, nauwelijks mede te delen dat hij TEGEN een stadhuis op Willemsoord is, omdat de Museumhaven daar dan moet verdwijnen. De aanwezigen waren zeer blij dit te horen. Het is meer dan treurig dat de heer Tegelberg dit nauwelijks durfde uit te spreken vanwege de destijds tegen de heer Tegelberg en de heer Schaap veelbetekenende en suggererende woorden van de vertrokken burgemeester Schuiling. Wellicht zou dan geen subsidie worden ontvangen voor de Stichting Museumhaven Willemsoord wanneer bezwaar wordt gemaakt tegen een eventuele realisatie van een stadhuis in de gebouwen 66 en 72. Triest en klachtwaardig, in de volksmond wordt dit chantage genoemd.

In het bestemmingsplan Willemsoord 2012 is opgenomen dat Willemsoord een nautisch monument is en als zodanig moet worden ontwikkeld en ook zo moet blijven, hetgeen gewoon wordt genegeerd. En waarvoor? Om een (of onderdeel van het) stadscentrum te worden op dat (weliswaar mooie) bedrijventerrein? Voor huisvesting van ambtenaren met als gevolg dat deze gebouwen automatisch "nautische" stadskantoren zijn!! Ik hoor graag een definitie van wat een nautisch gemeentehuis is. Ja hoor, het ontbreekt de bestuurders van Den Helder niet aan fantasie, dat kan geconstateerd worden.

Op de verdere juridische en bestuursrechtelijke zaken ga ik hier niet in, dat komt wel tijdens alle procedures bij de diverse Bestuursrechtelijke Colleges. De plannen zijn tenslotte in strijd met een sterk gedateerd bestemmingsplan om dan nog maar niet te spreken over alle veel strengere milieu- stikstof-maatregelen en wetten.

Enige jaren geleden had ik contact met Prof. Dr. Cor. Molenaar(Retail

deskundige) tijdens een bezoek aan Den Helder waarbij we spraken over o.a. de plannen met betrekking tot Willemsoord. Hij sprak daarbij naar mijn mening de wijze woorden:

"Mevrouw, in elke stad in Nederland verdwijnen winkels, dus ook in Den Helder. Om de levendigheid in een centrum(de binnenstad) in stand te houden moet ter vervanging daarvan cultuur en horeca komen. In een provinciestadje zoals Den Helder, TWEE CENTRA CREËREN IS GEEN CENTRUM MEER HEBBEN! Maar mevrouw, de gemeente luistert niet, dus de krachten bundelen en blijven vechten."

En wat doet de gemeente Den Helder: alle cultuur, zoals de bioscoop, de kunstuitleen, de schouwburg op een bedrijventerrein plaatsen. Het heeft geen sfeer voor even een bezoekje zoals dat in een binnenstad gebruikelijk is, het zal dan ook nooit onderdeel van het stadscentrum worden en altijd als een buitenplaats worden gezien. Het zit niet in de minds van de Helderse burgers, er is geen draagkracht voor en dan worden zulke plannen nooit een succes. Dit bedrijventerrein is uitermate geschikt voor de jaarlijkse grote evenementen en voor al het ambachtelijke werk, gerelateerd aan de zeevaart op elk gebied. Inspraak hierover is nooit geweest, geen burgerparticipatie, nee hoor, buitenstaanders bepalen dit, de stadsarchitect en de directie van Zeestad B.V. en Willemsoord B.V., alle drie geen Helderse en hier ook nooit woonachtig geweest.

De Stichting Behoud Cultureel Erfgoed (SBCE) met als voorzitter de heer P. Schaap, is opgericht toen donkere wolken met het idiote idee van een stadhuis in gebouw 66 en 72 zich over dit gebied uitspreidden. Met zijn medebestuurders doet hij er werkelijk alles aan dit Helderse

cultureel erfgoed te onderhouden, te bewaren en te koesteren. Belangstellenden uit alle windstreken van ons land en ook uit het buitenland komen deze prachtige hoek van Willemsoord, de museumhaven, bezoeken en worden dan ook rondgeleid. Zeker drie tot viermaal per week fiets ik over Willemsoord, om dan bij het Schipperscafé, buiten zittend op een bank te genieten van het uitzicht op de binnenhaven met de scheepshelling en de historische schepen.

Ik kan niet genoeg de aandacht vestigen op deze stichting, dus:

Burgers van Den Helder, steun deze Stichting Behoud Cultureel Erfgoed (SBCE), zodat we kunnen blijven genieten van dit waardevolle erfgoed.

Moet dit allemaal verdwijnen omdat de (inmiddels vertrokken) directeur van Willemsoord heeft verzuimd de gebouwen 66 en 72 goed te onderhouden zodat geen huurders te vinden waren, zoals o.a. vermeld door wethouder Wouters?

- Heeft ook het bestuur van de gemeente Den Helder als 100% aandeelhouder van Willemsoord geen toezicht daarop gehouden en deze gebouwen maar laten vervallen?

- En nu er geen huurders te vinden zijn moeten de burgers van Den Helder dan maar op de (financiële) blaren zitten en zeker rond de 40 miljoen euro ophoesten?

- En moet de gemeente ook nog na deze enorme investering ruim 1.7 miljoen euro per jaar(begroting wethouder Visser!) huur betalen aan Willemsoord?

Dit is gewoon ronddraaiend intern geld terwijl bij verhuur aan een private partner er extern geld binnenkomt!! Maar dan zullen wel eerst, zoals het betaamt, de gebouwen in orde moeten worden gemaakt, niet voor een gemeentehuis, maar voor bedrijfsgebouwen, deze zullen dan zeker verhuurd kunnen worden aan rederijen, offshore en andere bedrijven, gelieerd aan al wat maritiem is.

De gemeente denkt o.a. dat op Willemsoord levendigheid ontstaat door een "nautisch" stadhuis in de gebouwen 66 en 72 te realiseren. Ik wil geen onaangename opmerkingen maken, maar deze stelling is zo buiten de realiteit dat het haast lachwekkend is. Was er levendigheid van de ambtenaren aan de Drs. F. Bijlweg en nu aan de Kerkgracht en op Kooypunt?

Zijn ambtenaren meer levendig dan 'andere personen'? Stadskantoren, trouwens ook andere kantoren, zijn dagelijks na 17.00 uur en vanaf vrijdagmiddag 16.00 uur tot maandagmorgen gesloten. Het zijn donkere

objecten waar van levendigheid geen sprake is.

Ik kan daar met recht uit ervaring over spreken, zie het kantoor van Woningstichting en overige kantoren daar in de onmiddellijke nabijheid. Tussen de middag een half uurtje pauze intern om zo vroeg mogelijk weer weg te kunnen; 60% van de ambtenaren in Den Helder woont elders. Bovendien is het thans officieel beleid dat ambtenaren blijvend gedeeltelijk thuiswerken.

Mijn conclusie en grote wens is:

- Niet kunstmatig een stadscentrum creëren op een fraai industrieel bedrijventerrein, behoudt het stadscentrum in de binnenstad.
- Geen stadhuis op Willemsoord, de ambtenaren zijn thans goed gehuisvest, velen bevestigen dit met o.a. de opmerkingen: "we zitten goed hoor, wij hoeven niet weg".
- Zou het niet verstandig zijn een (anonieme) enquête te houden onder de ambtenaren? Het zou wel eens tot verrassende resultaten kunnen leiden!

Bestuur van Den Helder, keer terug tot de realiteit met een pas op de plaats, mede gezien de komende zware financiële jaren door de Covid-pandemie en de langdurige gevolgen daarvan.

De burgers van Den Helder, ook de zwaar getroffen binnenstadwinkeliers die toch de binnenstad opknappen met hun fraaie geveltjes, zullen u daar dankbaar voor zijn.

Het spreekwoord: "Beter ten halve gekeerd, dan ten hele gedwaald" is nog steeds zeer actueel. Dit geldt voor ons allen, dus ook voor u.

Bij al deze overwegingen en gedachten denk ik en lees ik weer dat prachtige gedicht van wijlen Joop Leibbrand, waarbij ik met name de strofen een, vijf en zeven extra onder de aandacht wil brengen:

Hoor ik in Den Helder...

Een betrokken burger.....
Loes Vermeer-Lagerveld
(oud-gerechtsdeurwaarder)

(5^e strofe gedicht Joop Leibbrand)

Misbruik monumentaal Gebouw 66 Willemsoord niet als stadhuis maar breng het terug in zijn oude glorie.

Misbruik monumentaal Gebouw 72 Willemsoord niet als stadhuis. maar breng het terug in zijn oude glorie.

.....
Zie wel de gevaren van grootbouw,
Geen luchtkasteel of het stort ooit ineen.
Ook krimpen is groeien, in ruimte-
En die bloeit heel wat rijker dan steen.
.....

Weet u dat ...

de politieke partij **Beter voor Den Helder** voor de afgelopen gemeenteraadsverkiezingen fel tegenstander was van vestiging van nog meer horeca en een stadhuis op het monumentale Willemsoordcomplex.

Na de verkiezingen stonden de neuzen 180 graden de andere kant op en stemden men als nieuwbakken coalitiepartij ineens voor. Dit zogenoemde kiezersbedrog gaat de inwoners van Den Helder nu tussen de 30 en 40 miljoen euro kosten.

Wij komen hier vlak voor de verkiezingen nog op terug.

Verontruste inwoners van Den Helder

Uniek restauratieproject voltooid

Stoomsleeperboot Noordzee als nieuw

Op haar maidentrip is Medemblik aangedaan.

In Museumhaven Willemsoord kan eigenlijk niemand de heel toepasselijke voor restaurant Stoom afgemeerde Noordzee over het hoofd zien. Lange tijd had het echter niet veel gescheeld of deze unieke stoomsleeperboot was gesloopt. Gelukkig kon dit laatste worden voorkomen en vervolgens zag in Den Helder een groep enthousiaste vrijwilligers in vier jaar tijd kans de bijna 100 jaar oude stoomsleeper weer in haar oude glorie te herstellen. Absoluut een hoogstandje, waarmee weer eens is aangetoond waartoe vrijwilligers met hulp van bedrijven en steun van fondsen en donateurs in staat zijn.

De Noordzee kwam na het overlijden van haar eigenaar, de bekende jachtenbouwer Kees Jongert, in 2010 in handen van de Stichting Stoomsleeperboot Noordzee. Door gebrek aan vrijwilligers die de boot wilden onderhouden, moest deze op een gegeven moment worden opgelegd in de haven van Medemblik. De conditie van het schip ging zienderogen achteruit en het spookbeeld van sloop doemde op. Maar zo ver kwam het niet. Nadat het stichtingsbestuur haar licht had opgestoken in Museumhaven Willemsoord, bleken er in Den Helder wel vrijwilligers met kennis van stoomtechnieken voorhanden te zijn. Zij hadden hiermee al de nodige ervaring opgedaan tijdens de complexe restauratie van de stoomsleeperboot Y8122. Op 25 oktober 2016 werd de Noordzee naar Den Helder gesleept, waar in de museumhaven, aan de kade achter de schouwburg, gelijk de voorbereidingen voor de restauratie van start gingen. Voor de restauratie was een bedrag van ruim

250.000 euro begroot. Uiteindelijk zou dit bedrag iets hoger uitvallen. Het belangrijkste onderdeel van de restauratie was de vervanging van de oude tweevuursgang stoomketel die in 1922 door Blohm & Voss aan boord was geïnstalleerd. Deze zou plaatsmaken voor een nog in zeer goede conditie verkerende, eenvuursgang stoomketel uit de een aantal jaren geleden gesloopte drijvende bok Ajax. Om de restauratie te kunnen bekostigen werd in 2019 met succes een crowdfundingactie gehouden.

Na de nodige voorbereidingen op Museumhaven Willemsoord kon op 29 januari 2018 bij de lokale Damenwerf de oude, afgekeurde ketel uit het ketelruim worden getakeld. Op 16 april van dat jaar ging de sleepboot op deze werf ook nog voor een grote opknappbeurt van de romp op de helling. Begin mei kon de Noordzee weer te water en halverwege deze maand werd de nieuwe ketel, gekeurd en wel, geplaatst. Toen dit was gebeurd, keerde de sleepboot weer terug in de museumhaven, waar voor het stoempompgebouw bij de ingang van Willemsoord de verdere restauratie werd opgepakt. De volgende mijlpaal was het opstoken van de nieuwe ketel op 21 juni 2019. In plaats van met kolen, gebeurde dit met GTL, een zeer milieuvriendelijke brandstof. Zes dagen later kon onder stoom een eerste vaartocht naar de Damen-werf worden gemaakt. Daar werd een voorraad kolen geladen en de verplichte slingerproef uitgevoerd. Gelijk kon ook de certificering worden afgerond. Na terugkomst in de museumhaven kreeg de sleepboot een heel toepasselijke ligplaats voor

restaurant Stoom, waar de Noordzee nu nog altijd ligt afgemeerd.

Maidentrip

Op donderdag 8 augustus 2019 maakte de Noordzee haar echte maidentrip. Reisdooel was haar voormalige thuishaven Medemblik, waar zou worden deelgenomen aan de manifestatie Westfriese Waterweken. Na het opstoken met GTL als brandstof werd van de museumhaven naar de Koopvaardersschutsluis gevaren. Daar werd overgeschakeld op kolenstook. Met de stroom mee kon op de Waddenzee een snelheid van bijna 10 knopen worden gehaald. Via de sluis in Den Oever ging het over het IJsselmeer richting Medemblik, waar de Noordzee halverwege de middag het havenhoofd passeerde. Deze binnenkomst trok opmerkelijk veel belangstelling. Hierna kreeg de Noordzee gezelschap van andere schepen

De Noordzee bij het stoempompgebouw op het Willemsoordcomplex.

(Foto's: Paul Schaap)

uit Museumhaven Willemsoord, waaronder naast het lichtschip Texel diverse bidders en reddingboten. Den Helder promotie ten top. Na het weekeinde aanvaardde de Helderse museumvloot de terugreis naar de thuishaven. De Noordzee, bemand door vrijwilligers, had zich prima gehouden en was in Medemblik druk bezocht. Veel bewondering was er voor het feit dat het in Den Helder wel was gelukt om deze toch min of meer afgeschreven stoomsleeper van de ondergang te redden. De restauratie is ondertussen bijna afgerond. De Noordzee verkeert weer in topconditie en is er helemaal klaar voor om volop te worden ingezet. Naast de tomeloze inzet van tal van vrijwilligers en bedrijven en de steun van diverse fondsen en donateurs is de complexe restauratie tot een goed einde gebracht. Den Helder heeft er door dit alles weer een blikvanger bijgekregen.

Paul Schaap

Naschrift

De restauratie van de Noordzee is één van de vele bijzondere restauratieprojecten die de afgelopen dertig jaar zijn uitgevoerd op Museumhaven Willemsoord. Ook zijn diverse tjalken, reddingboten, bidders, sleepers en andersoortige werkschepen gerestaureerd en zo als nautisch erfgoed voor het nageslacht bewaard. Willemsoord, en met name het Nautisch Kwartier, kan om deze reden worden bestempeld als een uniek nautisch-historisch expertisecentrum. Het zou jammer zijn als dit zou moeten verdwijnen als het stadhuisplan wordt doorgezet.

(Wordt vervolgd op pagina 17)

(Vervolg van pagina 16)

Levensloop stoomsleeperboot Noordzee

In opdracht van de bekende Duitse werf Blohm & Voss uit Hamburg werd in 1922 op de naburige werf van Janssen & Schmillinsky de bijna 23 meter lange stoomsleeper B.&V. XII gebouwd. Hierbij nam Blohm & Voss zelf de bouw van de ketel en de stoommachine voor haar rekening. Met een motorvermogen van 320 ipk zou de sleepboot tot in de jaren vijftig van de vorige eeuw allerlei hand- en spandiensten gaan verrichten voor Blohm & Voss. Na enkele jaren te zijn opgelegd, werd de boot in 1959 verkocht aan Taucher- und Bergungsgesellschaft Sievers uit Cuxhaven en deze herdoopte de sleepboot in Taucher Sievers IV. Vanaf 1970 was zeevisserijbedrijf Reederei Nordsee, eveneens uit Cuxhaven, eigenaar van de sleepboot en gaf deze de naam Nordsee. Dit bedrijf besloot de boot na een aantal jaren te verkopen voor de sloop, maar gelukkig ontfermde jachtenbouwer Kees Jongert zich in 1976 over de Nordsee en besloot het hem compleet te restaureren. Jongert herdoopte de sleepboot in Noordzee en zette hem decennialang in voor sleepwerk en als ijsbreker. Ook werd deelgenomen aan talloze nautische evenementen in Nederland en Duitsland. Na zijn overlijden in 2010 werd de sleepboot ondergebracht bij de huidige eigenaar, Stichting Stoomsleeperboot Noordzee en in 2016 werd Den Helder haar thuishaven.

Stadhuis toen en heden

VRIJWEL DAGELIJKS WORDT IN DEN HELDER GESPROKEN OVER EEN TOEKOMSTIG STADHUIS OP DE LOCATIE VAN HET VOORMALIG FABRIEKSTERREIN WILLEMSOORD.

Kerkgracht

Daarentegen wordt door verschillende inwoners als alternatief geopperd het vroegere raadhuis aan de Kerkgracht, thans weer in gebruik, in ere te herstellen. Dit gebouw werd op 31 mei 1927 in gebruik genomen als raadhuis, maar de geschiedenis van dit gebouw gaat veel verder terug. In 1851 werd het gebouwd als Algemeen Weeshuis en was het raadhuis gevestigd aan 'Het Dijkje', een bijzondere straat, omdat de ene helft op de dijk was gebouwd en het andere deel in de diepte lag. Hoewel Den Helder al veel langer bestaat had zij pas begin negentiende eeuw de beschikking over een stadhuis.

De gemeenteambtenaren zaten destijds in Huisduinen, toentertijd de 'hoofdzetel' van Den Helder. Bovendien stond het onderkomen in één van de eerst geplaveide straten, niet omdat hier het stadhuis stond, maar Napoleon zou op bezoek komen. Nog in de negentiende eeuw verhuisde men over naar 'Het Dijkje'. Al spoedig bleek dit onderkomen, mede door de opleving in het scheepvaartverkeer door de aanleg van het Noord-Hollands Kanaal, te klein. Om een verhuizing te voorkomen werd er in de Dijkstraat een dependance geopend, al snel 'verbaningsoord' genoemd, naar verluid zaten hier ambtenaren die niet opletend waren geweest'. In 1922 besloot men dat het tijd werd uit te zien naar een nieuwe overheidszetel. Men zocht naar een centraal gelegen gebouw, voor nieuwbouw was geen geld. In eerste instantie viel de keuze op de jongenskostschool 'Schwabenheim' aan de Prins Hendrikklaan. Men kwam hierop terug, zodat het later in gebruik kon worden genomen als hoofdbureau van politie.

Van weeshuis tot raadhuis

Pas in de raadsvergadering van 4 augustus 1925 werd met meerderheid besloten tot verbouwing van het voormalig weeshuis tot raadhuis over te gaan volgens het ontwerp

van de directeur van Gemeentewerken A. Dokter. Het aanbrenge van de fronton, het balkon en de brede trap zouden veel van het sombere weeshuis wegnemen.

Er waren weliswaar onvoldoende financiële middelen het pand in te richten, maar dit probleem werd opgelost door de inwoners van Den Helder warm te laten lopen voor het nieuwe stadhuis. Wonderwel lukte dat en zo kreeg men vanuit de bevolking tapijten, door verschillende vrouwenverenigingen gemaakt. Leerlingen van de ambachtsschool vervaardigden het smeedijzeren hek en meisjes van een huishoudschool zorgden ervoor dat het stadsmeubelen op stoelen en dergelijke werd genaaid. De Joodse gemeenschap in Den Helder schonk een fraai inktstel, de Kamer van Koophandel schonk een groot schilderij en via inzamelingen haalde men gelden op.

Opening

De opening vond plaats op 31 mei 1927 tijdens een speciale raadsvergadering. Die dag waren er allerlei festiviteiten, zoals een muzikale hulde gebracht door diverse muziekkorpsen voor het stadhuis. Nog steeds is de voorzijde van het oude stadhuis ongewijzigd, ook omdat het gebouw op de monumentenlijst staat. De gebrandschilderde ramen, gemaakt in Haarlem, met allegorische voorstellingen van het onderwijs, de scheepvaart en het reddingwezen, herinneren nog aan de renovatie van 1927. In de loop der jaren is het gebouw intern de nodige keren veranderd, noodzakelijk omdat het personeelsbestand van 24 personen in 1927, tot de verhuizing naar de drs. Bijlweg in de jaren tachtig, naar plus minus 124 ambtenaren was gegroeid. Reeds in de jaren vijftig werden ideeën geopend een raadhuis ter bouwen op het braakliggende terrein, ontstaan na de verplaatsing van het spoorwegstation en bijbehorend emplacement. Er werd een prachtig ontwerp gemaakt, maar helaas is men niet verder gekomen dan aan het raadhuis aan de Kerkgracht verschillende aanpassingen te plegen.

Richting Willemsoord

Anno 2021 staan veel winkelpanden leeg, maar ondanks het digitale tijdperk geloven wethouders en een aantal raadsleden dat de bouw van een stadhuis op Willemsoord het getij enigszins kan keren. Een stadskantoor in een inkrimpende binnenstad, waar bovendien een deel van de herca steeds meer richting het voormalig fabrieksterrein Willemsoord is gegaan, voegt nagenoeg niets toe aan het koopgedrag in de binnenstad. De vele nadelen van een raadhuis op Willemsoord is duidelijk aan te tonen.

Bij mijn weten was er ooit één dure ingreep van een gemeentehuis die door bezoekers met vreugde is begroet.; in Madurodam, die investering kostte dan ook geen miljoenen euro's!

Betere alternatieven

Het behoud van het raadhuis aan de Kerkgracht, met een steunpunt op Kooypunt, pakt veel voordeliger uit dan een veel duurder stadskantoor op Willemsoord. Een dergelijke stap is volstrekt niet meer van deze tijd, al moet ik toegeven dat hier in onze gemeente feitelijk nooit nieuwbouw voor ambtenaren is gepleegd. Als men dit had uitgevoerd dan had men het voormalig weeshuis aan de Kerkgracht eerder moeten vervuilen voor nieuwbouw. Het gebouw aan de Drs. F. Bijlweg had feitelijk zeker op de operatietafel moeten liggen, zoals Beter voor Den Helder, ChristenUnie en Stadspartij tot de verkiezing met veel overgave verdedigde. Met de nodige medicamenten kon het er weer kerngezond uitzien en wat zo fantastisch is, we houden een flinke zak euro's over, waar we de mensen en dieren in onze samenleving extra dienstbaar in kunnen zijn.

Het advies van SeniorenActief blijft overeind. Daarom college en gemeenteraad: kies voor de wil van de meerderheid van de Helderse bevolking, dat geen extra geld wordt besteed op een wijze die wij geen van allen wenselijk achten.

Marinus Vermooten

Jutter van het jaar 2000

Gemeenteraadslid SeniorenActief

Zeestad, van ontstaan tot heden

'Het Raadhuis', een oud gebouw uit de Rijkswerf-tijd. Momenteel zetelt Zeestad in dit statige gebouw. (Foto: Paul Schaap)

In het begin van deze eeuw besloot gemeente Den Helder te starten met stadsvernieuwing. In die tijd waren bij het rijk en de provincie vele potjes waar geld in zat voor stadsvernieuwing. De provincie had toen geen goed gevoel over de gemeentelijke organisatie en de gemeenteraad van Den Helder.

De provincie wilde stevige controle hebben over de stadsvernieuwing en de financiën. Er werd gekozen voor een tussenlaag die Zeestad werd genoemd. Zeestad werd verantwoordelijk voor de financiën en de ontwikkeling van de stadsvernieuwing. Zonder Zeestad geen geld van de provincie. Je kunt het chantage noemen maar Den Helder was nodig toe aan upgradering van de stad.

Zeestad moest snelheid in de ontwikkeling van de stadsvernieuwing brengen, iets dat volgens de provincie niet door de stroperige gemeentelijke organisatie en de niet sterke gemeenteraad kon gebeuren.

Structuur Zeestad

Zeestad is een zelfstandig organisatie die in 2007/2008 is opgericht door de Stuurgroep Stedelijke Vernieuwing. Het is een samenwerkingsverband van de gemeente Den Helder, de provincie Noord-Holland en de ministeries van Vrom en Defensie. Defensie doet financieel niet mee maar zit wel bij het overleg. Het ministerie van Vrom sluipt geld door via de provincie Noord-Holland. De aandelen zijn als volgt verdeeld: 49,5% Gemeente Den Helder, 49,5% provincie Noord-Holland en 1% Zeestad CV. Zeestad krijgt van de aandeelhouders de opdracht de stedelijke vernieuwing te ontwikkelen en uit te voeren of te laten uitvoeren.

Zeestad is een CV/BV, een commanditaire vennootschap met 2 stille vennoten (t.w. Gemeente en Provincie) en één beherend vennoot handelt namens de CV. De BV Zeestad

nog een mooie spaarpot in de vorm van aandelen bij de energie maatschappij NUON. Deze aandelen werden verkocht en zo kon de gemeente Den Helder aan haar financiële verplichtingen voldoen voor de stadsvernieuwing.

Projecten

De ontwikkelingsmaatschappij Zeestad werkt aan drie gebiedsontwikkelingen in Den Helder, te weten: Nieuw Den Helder, de Stelling en het Stadshart. In Nieuw Den Helder lag het accent vooral rond de Marsdiepstraat. Dit project is inmiddels afgerond.

De aandacht ligt nu nog op de Stelling Den Helder en het Stadshart. Bij die 2 projecten worden nog allerlei zaken ontworpen of zijn al onder constructie. Hoe langer Zeestad voor de gemeente werkt, hoe meer projecten zij naar zich toe trekt en ontwikkelt. De vraag is nu: is dat goed? Zij onderzoeken zelf of laten een onderzoeksrapport schrijven waaraan zij dan een volgend ontwerp aanhangen. Die rapporten zijn niet openbaar en ook de gemeenteraad kent ze niet. Dat klopt natuurlijk want Zeestad verschuilt zich achter het feit dat de gemeente één van de stille vennoten is. Dat is dus het grote nadeel van de juridische constructie van Zeestad CV/BV.

Zo kwam het plan om het gemeentehuis op Willemsoord te ontwikkelen en het plan van 'De Kleine Werf' (een hotel en appartementengebouw met nog meer horeca). Het plan van een hotel speelt al langer. Het vreemde is, dat als dat plan al zo lang speelt, dat er nog nooit een hoteleigenaar zich heeft gemeld met de vraag of hij/zij het ontwikkelen mag. Er is een geheim rapport dat zegt dat er heel veel behoefte aan hotelruimte is in Den Helder.

Maar moet je zoiets dan op Willemsoord willen ontwikkelen? Een heel hoog gebouw dat de skyline en de historisch vormgegeven indeling van Willemsoord volledig ruïneren. Een echte ontwikkelaar met oog voor de historische waarde van Willemsoord zou zeggen: "Deze verandering past niet in het totale ensemble van het historische erfgoed van Willemsoord".

Toekomst van Zeestad

Zeestad heeft veel goeds voor de gemeente Den Helder gedaan maar lijkt nu toch wat door te slaan met projecten waar Den Helder niet op zit te wachten.

De reden waarvoor Zeestad is opgericht, is gedeeltelijk ook niet meer aanwezig. De subsidie gelden van de Provincie en via de provincie van het ministerie van Vrom zijn allemaal al lang opgesoupeerd en nieuwe regelingen zijn er niet voor stadsvernieuwing. Het project zou 15 jaar duren. De provincie trok al heel snel de stekker er uit door de geldkraan dicht te draaien en gaf daarmee het project stadsontwikkeling feitelijk volledig terug aan de gemeente Den Helder. Je kunt je dus afvragen: waarom is de provincie nog aandeelhouder? In 2022/2023 is de 15 jaar voorbij en het wordt nu dus tijd voor de gemeente om een andere constructie op te tuigen. Dit kan door een goede stedenbouwkundige toe te voegen aan het ambtelijke apparaat. Wij moeten ook niet vergeten dat veel van de ontwikkelingen, zowel in Nieuw Den Helder als in het Stadshart, vooral ook te danken zijn aan de Woningstichting Den Helder. Als de gemeente samen verder optrekt met de Woningstichting Den Helder dan kunnen zij gezamenlijk tot mooie projecten komen en het Stadshart verder vervolmaken.

Deze nieuwe constructie heeft als eerste voordeel dat het kostenbesparend werkt door Zeestad op te heffen. De gelden die daardoor vrij komen, kunnen geïnvesteerd worden in de nog af te maken projecten. Een tweede voordeel is dat de ontwikkelingen transparanter zullen worden voor de inwoners van Den Helder. Die transparantie geldt ook voor de in 2022 nieuw te kiezen gemeenteraad en het dan te vormen nieuwe College.

Wij danken de medewerkers van Zeestad uiteraard voor hun bewezen diensten en gaan op eigen Helderse kracht verder met het afmaken van de klus. Den Helder wordt dan weer van ons.

Peter Reenders

Peter Reenders is oud-fractievoorzitter van de Stadspartij.

Voldoende alternatieve locaties

NAAST HET UITEN VAN KRITIEK OP HET STADHUISPLAN HEEFT DE STICHTING BEHOUD CULTUREEL ERFGOED (SBCE) OOK NAARSTIG GEZOCHT NAAR GESCHIKTERE EN VEEL GOEDKOPERE ALTERNATIEVEN. EEN EERSTE VOORSTEL HIERTOE IS NA ENIG ONDERZOEK AL OP 18 SEPTEMBER 2019 GE- PRESENTEERD. MAAR ER VALT MEER TE MELDEN.

Het eerste voorstel betrof een prachtig en stijlvol ontworpen kantoorgebouw dat op steenworp afstand van het oude stadhuis aan de Bijlweg had kunnen worden gerealiseerd. Op een met het openbaar vervoer goed bereikbare plek aan de zuidkant van Den Helder. Met voldoende parkeer- ruimte en een prachtig open uitzicht. Bijzonder was dat dit markante gebouw, inclusief aankoop grond en bouwrijp maken, voor circa 13 miljoen euro gerealiseerd had kunnen worden. Dus voor de helft van de kosten van het stadhuisplan op Willemsoord. De SBCE oogstte voor dit plan

Het eerste alternatief is al in september 2019 gepresenteerd.

(Afbeelding: KJK Architecten)

veel bijval van de inwoners van zowel Den Helder als Julianadorp. Maar helaas bleken tijdens de presentatie in het oude gemeentehuis slechts enkele raadsleden echt geïnteresseerd te zijn in dit alternatieve stadhuisplan. Het College toonde geen

enkele belangstelling. Maar de SBCE is niet voor één gat te vangen, want naast dit voorstel heeft de erfgoedstichting in de buurt van het oude gemeentehuis voor bijna dezelfde kosten nog een andere bouwplan in portefeuille. Maar daarnaast zijn er nog meer alternatieven te noemen. Zoals bijvoorbeeld het prominente gebouw naast de Zeedoksluis achter de Nieuwediepkade. Dit gebouw is lange tijd door de Koninklijke Marine in gebruik geweest, maar staat alweer een aantal jaren leeg. Het biedt voldoende parkeerplaatsen en desgewenst uitbreidingsmogelijkheden. Het enige minpunt is dat het vanuit Julianadorp moeilijker te bereiken is. Maar zelfs het oude V&D pand midden in het centrum vlak naast het NS-station was een mogelijkheid geweest. Met in de karakteristieke

uitbouw het kantoor van de burgemeester.

Maar het beste alternatief is en blijft volgens de SBCE toch de huidige combinatie van vestigingen op Kooypunt en aan de Kerkgracht, met een dependance in Julianadorp. Zeker in een tijd dat er steeds meer vanuit huis wordt gewerkt, is de noodzaak om een duur nieuw stadhuis te bouwen niet meer echt aanwezig. Verder kunnen met deze alternatieve stadhuisplannen miljoenen euro's bespaard worden en zullen ze op termijn voor alle inwoners niet resulteren in extra kosten, zoals een verhoging van de onroerend zaakbelasting, om het megalomane en peperdure stadhuisplan op Willemsoord te kunnen financieren.

Bestuur SBCE

Een goed alternatief kan dit al jaren leegstaande gebouw achter de Nieuwediepkade zijn.

Volop aanloop in een goed gevulde haven. Dit is wat de mensen willen!

Dit wordt ons vooruitzicht. Een compleet lege museumhaven. Willen we dat echt?

(Foto's: Paul Schaap)

ZIJ HEBBEN ONS BEDROGEN!

- Carlo Assorgia - Beter voor Den Helder - fractievoorzitter
- Paul Houben - Beter voor Den Helder - raadslid
- Bouke Niggendijker - Beter voor Den Helder - raadslid
- Daniëlle Pater - Beter voor Den Helder - raadslid
- Eli Saliha - Beter voor Den Helder - raadslid
- Joke Vorstman-Gorter - Beter voor Den Helder - raadslid
- Harmen Krul - CDA - fractievoorzitter
- Cees Bazen - CDA - raadslid
- Fotigui Camara - CDA - raadslid
- Sascha Houtveen - CDA - raadslid
- Edwin Krijns - CDA - raadslid
- Petra Bais - VVD - fractievoorzitter
- Jan Klopstra - VVD - raadslid
- Rogier Bruin - VVD - raadslid
- Edwin Dashbach - VVD - raadslid
- Carla van Driesten - Seniorenpartij - fractievoorzitter
- Ilse Kootkar - Seniorenpartij - oud-raadslid
- Harrie van Dongen - Stadspartij - fractievoorzitter
- Suzanne Wisgerhof - Stadspartij - raadslid
- Hans van Donkelaar - Christenunie - fractievoorzitter
- Dina Polonius - Christenunie - raadslid
- Pieter Blank - PvdA - fractievoorzitter
- Monica Anthonijsz-Keizer - PvdA - raadslid

Dit zijn de 23 raadsleden van de toenmalige Helderse gemeenteraadcoalitie die u in de steek hebben gelaten ten aanzien van het stadhuisdossier.

Ofwel kiezersbedrog hebben gepleegd in de ruimste zin des woords door geheel onverwachts voor te stemmen om het nieuwe stadhuis op het Willemsoordcomplex te vestigen.

U mag hen daarop aanspreken. Vraag dan vooral waarom zij in één van de armste gemeenten van Nederland, zonder kennis van zaken, ruim 30 miljoen euro gemeenschapsgeld over de balk gaan smijten en meerdere veel goedkopere alternatieven klakkeloos terzijde schuiven.

En de kiezer geen kans te geven hiertegen te protesteren.

In Den Helder geldt dus niet meer:

DE KIEZER BEPAALT EN DE RAAD VERTAALT

maar wel

DE COALITIE BEPAALT EN DE KIEZER BETAALT

De democratie is hiermee in Den Helder ten grave gedragen

Verontruste inwoners van Den Helder / SBCE

**Beter ten halve gekeerd
dan ten hele gedwaald**